

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

22. DUBNA 2012

Z obsahu:

Pastorační návštěva církve Mexika a Kuby

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
4. dubna 2012
- strana 2 -

Liturgie je slavené dogma

Dr. Gero Weishaupt
vysvětluje církevněprávní
aspekty liturgických zlo-
řádů a ukazuje, co mohou
věřící v té věci vykonat
- strana 4 -

63 zázraků za 8 měsíců

Jean-Claude Antakli
- strana 6 -

Dvojnásobný konvertita

Životní příběh Leonharda
Marii Adlera OFM
- strana 8 -

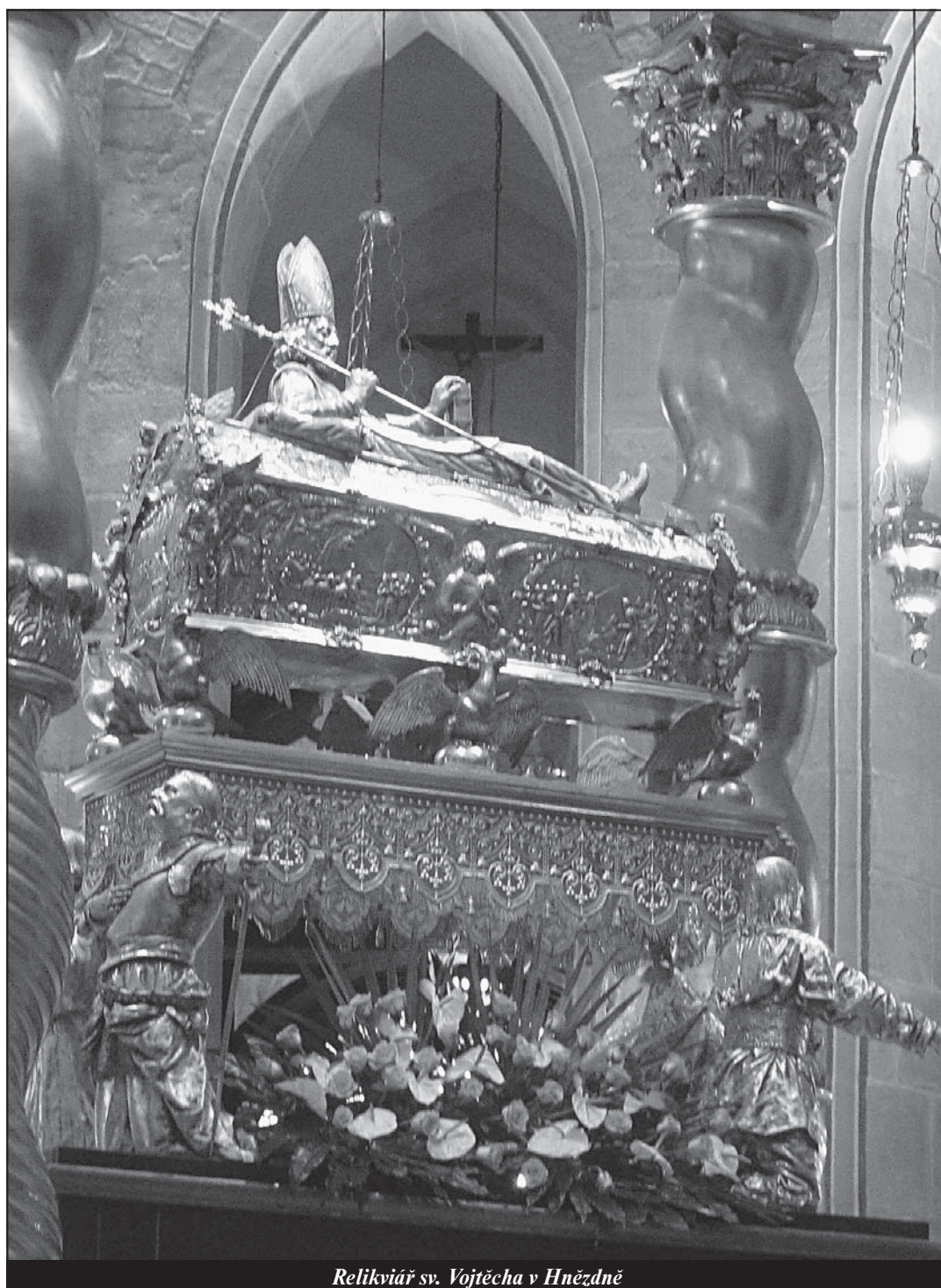
Sedm hřebů
do rakve duše
- strana 9 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi
Michelinimu (38)
- strana 10 -

Svatý Alois Scrosoppi (7)

- strana 12 -

Relikviář sv. Vojtěcha v Hnězdně

Neděle Božího milosrdenství poněkud zastínila příběh svatého apoštola Tomáše. K tomu jménu se nám přidružil jako takřka neoddelitelný přívlastek „nevěřící“.

Jak je to vlastně s jeho nevírou? Je to něco, co ho odlišovalo od ostatních apoštolů? Daleko dříve než jemu vytýkal Ježíš nevíru

Editorial

všem jeho druhům, když neuvěřili jeho poselství, které jim vzkázal po svatých ženách. „Káral je pro jejich nevěru a tvrdost srdce“, potvrzuje nám evangelista Marek, a podle Janova svědectví Tomáš tehdy mezi nimi nebyl. Tento apoštol je naopak jediný, jehož upřímné a pokorné vyznání víry ve Zmrtvýchvstalého máme doslova zaznamenáno. To mezi křesťany zobecnělo jako oblíbená modlitba velké úcty a víry: „Pán můj a Bůh můj!“ Příležitost nevidět, a přesto uvěřit dostal tedy nejen Tomáš, ale všichni apoštolové, ale žádný z nich se mezi ony „blahoslavené“ nezařadil. Ostatně, po tom, co od svého Pána za jeho života opakovaně slyšeli, měli vlastně nedočkavě čekat na jeho zmrtvýchvstání.

Nezaslouží si Tomášova důslednost, s jakou trval na nevyvrátitelných důkazech, že Ježíš je skutečně živý, vlastně uznání? Byl přece od Pána povolán k tomu, aby „byl jeho svědkem v Jeruzalémě, celém Judsku a Samařsku, ano až na konec světa“, a tak se také skutečně stalo, že „vydával s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše“. Jeho případ a jeho svědectví nejmýmlejněji vyvrací současné teorie, že víra ve zmrtvýchvstání se zrodila ze zbožného přání apoštolů zklamaných Ježíšovou smrtí. Jak říká svatý Řehoř Veliký, „Tomášova nevěra přispěla k naší víře více než víra věřících učedníků“. Tomášovo vyznání je vlastně vyvrcholením Janova evangelia, jehož posláním je právě dokázat a oslavit božskou totožnost Božího Syna: „Viděli jsme jeho

slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn!“

Moderní popírači Ježíšova božství chtěli vlastně apoštolům imputovat svůj vlastní způsob smýšlení: právě u nich došlo v opačném smyslu k tomu, z čeho narikli apoštoly. To z jejich „nezbožného“ přání se zrodilo klamné tvrzení, že Ježíš byl nikoliv Boží Syn, ale pouze charismatický hlasatel jedné z variant náboženství.

Ježíšova reakce na Tomášovy požadavky věrohodných důkazů totožnosti zmrtvýchvstalého Pána dokazují, že jeho učedník uvažoval zcela realisticky. Měl úplně jasnou představu o charakteru jizev, jaké mučednická smrt v těle Spasitele zanechala. Fantazie, s jakou nám tuto scénu představují umělci, však zřejmě neodpovídá skutečnosti. Tomášovo vyznání spíše než o zvědavém prohlížení hlubokých jizev v oslaveném těle vypovídá o hlubokém a bezprostředním klanění v lásce a úctě, jakou Tomáš vyznal svému milovanému Mistru.

Tomášova nevíra neměla tedy nežádoucí, nýbrž naopak pozeňnané důsledky. Nebyla to nevěra, která pramení z neochoty uvěřit, která se bojí uvěřit, a proto víru předem odmítá. Tomáš se naopak obával, aby se to nepředstavitelné štěstí, že jeho nade vše milovaný Mistr a Pán žije, nezměnilo nakonec v bolestné zklamání. Tím se podstatně lišil od židovských předáků, kteří se děsili představy, že se jim nepodařilo zbavit se nenáviděného proroka z Galileje. Naše víra vždy souvisí s tím, co pro nás vyplývá z toho, když předmět naší víry je opravdu skutečností. Pro zločince po pravici znamenala jeho víra, že ještě týž den byl s Pánem v ráji. Tragédie všech nevěřících pramení ze zcela zmylené představy, co to pro ně znamená uvěřit. Víra v Boha a Boží slovo však musí být vždy spojena s naprostou důvěrou v nejvyšší Pravdu, Dobrotu, Spravedlnost a Lásku, což

Dokončení na str. 5

Pastorační návštěva církve Mexika a Kuby

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 4. dubna 2012*

Drazi bratři a sestry, mám ještě v živé paměti dojmy, které ve mně vyvolala poslední apoštolská cesta do Mexika a na Kubu, u které bych se dnes chtěl zastavit. V mé duši se spontánně probouzí díkůvzdání za Pánovu milost: ve své prozřetelnosti chtěl, abych se poprvé jako Petrův nástupce odebral do těchto zemí, které si uchovávají nesmazatelnou vzpomínku na návštěvy, které vykonal blahoslavený Jan Pavel II. Příležitostí pro mou cestu byly dvousté výročí nezávislosti Mexika a dalších latinskoamerických zemí, dvacetiletí diplomatických vztahů mezi Mexikem a Svatým stolicem a čtyřsté výročí nalezení sošky Panny Marie z El Cobre v Kubánské republice. Chtěl jsem u ní obejmout symbolicky celý světadíl a pozvat všechny, aby žili v naději a v konkrétním úsilí kráčet spolu k lepší budoucnosti. Jsem vděčen pánům prezidentům Mexika a Kuby, kteří mě přivítali s velkou úctou, stejně jako ostatní veřejní představitelé. Děkuji ze srdce arcibiskupům v Leónu, Santiagu de Cuba a v Havaně a dalším ctihodným spolubratřím v biskupské službě, kteří mě přijali s velkou láskou, a také všem jejich spolupracovníkům a všem, kteří se velkodušně starali o tuto mou pastorační návštěvu. Byly to nezapomenutelné dny radosti a naděje, které zůstanou vtisknuty v mém srdci!

Víra a radost křesťanů v Leónu

První etapou byl León ve státě Guanajuato, zeměpisném středu Mexika. Velký jásající dav mi připravil mimořádně živé přijetí jako znamení vřelého objetí celého národa. Počínaje obřa-

dem přivítání jsem mohl sklízet projevy víry a vroucnosti kněží, zasvěcených osob a věřících. Za přítomnosti představitelů veřejných institucí, četných biskupů a představitelů společnosti jsem připomněl nutnost uznat ochranu základních práv lidské osoby, mezi nimiž vyniká náboženská svoboda, ujistil jsem svou blízkostí ty, kteří trpí z důvodů sociálních ran, dávných i současných konfliktů, korupce a násilí. Vzpomínám s hlubokou věčností na nekonečné zástupy lidí na ulicích, které mě s nadšením provázely. V těchto rukou vztažených jako projev pozdravu a lásky, v těchto veselých tvářích a radostném volání jsem spatřoval pevnou naději mexických křesťanů, naději, která zůstávala v srdcích živá navzdory těžkým dobám násilí, které jsem neopomněl s lítostí vzpomenout a jehož obětím jsem věnoval smutnou vzpomínku, přičemž některé jsem mohl osobně potěšit. Tentýž den jsem se setkal s velkým počtem dětí a mládeže, kteří jsou budoucností národa a církve. Jejich nevyčerpatelná veselost, projevená hlučnými zpěvy a hudbou, i jejich pohledy a gesta vyjadřovaly silnou touhu veškeré mládeže Mexika, Latinské Ameriky a karibské oblasti po životě v míru, v jasu a harmonii, ve spravedlivější a smířené společnosti.

Pánovi učedníci mají rozmnožovat svou radost, že jsou křesťané, radost, že patří k jeho církvi. Z této radosti se rodí energie pro službu Kristu v obtížných situacích a v utrpení. Připomněl jsem tuto pravdu velkému zástupu, který se sešel na nedělní eucharistickou slavnost v parku Bicentenario di

Dokončení na str. 11

Když se přidáš k učedníkům, kteří se pozdě večer vracejí z Emauz, zavedou tě za zavřené dveře k ostatním, které ráno opustili. Ihned vyprávějí všem, jak se setkali s živým Pánem. Rozhlédni se po tvářích přítomných. Vidíš tu zatím nikoliv velikonoční radost, ale spíše rozpaky. Jako by se uzavřeli nejen před židy, ale také před radostnou zvěstí o Pánově zmrtvýchvstání, i když o něm svědčí nejen ženy a Petr, ale nyní i Kleofáš a jeho společník.

Sám Ježíš už stojí uprostřed nich, a oni se

děsí a jsou plní strachu! Nestává se to i tobě, že se bojíš přijmout bez výhrad radostné pravdy, které ti připravila Pánova láska? Pros Duha Svatého, aby rozptýlil tvou skepsi, která tě tak drží při zemi a zatemňuje tvůj duchovní zrak, i když je ti Ježíš tak blízko.

Proč vám to přichází na mysl?

Hledej co nejupřímněji a nejdůsledněji odpověď na tuto otázku. Nemáš stále ještě strach oprostít se od lidské úzkoprsé malosti a přijmout skutečnost, že Boha nemůžeš svazovat do svých omezených lidských měřítek a představ, i kdyby se ti zdály sebevznešenější? Nebojíš se přijmout skutečnost, že Ježíšova přítomnost je dar lásky, která bude vždy nekonečně překračovat každou tvoji představu? Neboj se tedy, že něco nebude podle tvého. To tvé zůstane vždy malicherné. Podvol se bezvýhradně Pánově velkodušnosti. Je to nekonečná velkodušnost všemohoucího Boha.

Nelekej se skutečnosti, že stejně jako zavřenými dveřmi i do tvého srdce a tvé duše vstupuje jeho živé tělo, které viselo na kříži, odpočívalo v hrobě a třetího dne oslavené vstalo, aby právě jako oslavené přicházelo k tobě. Spolehni se plně na jeho osobní přítomnost. *Dotkni se ho, přesvědč se!* Živý Ježíš v tobě není žádný výmysl, není to vidina ani fantazie, nemá to nic společného s magickými představami a tajemnými silami ezoterického světa. Kdykoliv k tobě Ježíš přichází v Eucharistii, *ukazuje ti své probodené ruce a nohy*, chce s tebou jíst u jednoho stolu, abys byl bezvýhradně přesvědčen o jeho **skutečné osobní přítomnosti**. Dobře si prohlédni jeho rány, neohlížej se na samozvané, sebevědomé a víry neschopné vykladače, ale obrať se na něho; přichází, aby On sám ti *otevřel mysl, abys porozuměl Písmu*. Všechno, co je v Písmu napsáno, směřuje k němu jediněmu a nachází svůj plný smysl teprve tím, že *Kristus trpěl a třetího dne vstal z mrtvých*. Ne-

konečná hodnota Ježíšových ran není v tom, co jimi musel vytrpět, ale v tom, že jsou početnými nejdokonalejší a nejvyšší dobrovolné poslušnosti, s jakou se Boží Syn podrobil svému Otci, který pak tuto oběť dokonale zhodnotil a jeho muka i jeho ponížení proměnil ve slávu svou i svého Syna. Celý tento bolestný přerod k radosti slávy je věčným vzorem

také tvého osobního přerodu, tvého nezbytného obrácení. To je Ježíšem vykoupený a posvěcený návod, v čem i ty jako člověk můžeš *být jako Bůh*⁽¹⁾.

Chápeš už, proč Pán nyní jako o tom nejdůle-

žitějším mluví o *pokání na odpuštění hříchů*? Pokud si myslíš, znám ho, *ale jeho přikázání nezachováš, jsi lhář a není v tobě pravdy*. Každým hřichem se *zřkáš Svatého a Spravedlivého* a dáváš přednost *vrahovi*. Není pak divu, když skrze své hříchy nemůžeš vidět a rozpoznat opravdového Ježíše, a pak se ho bojíš jako nějakého *ducha*, jako někoho, kdo tě dokonce ohrožuje. Jeho probodené ruce ti nabízejí pokání nikoliv jako zatěžující břímě, ale jako osvobozující dar, jediný způsob, jak odstranit škodlivé a zhoubné výrůstky a nádory tvé zvlí, které se v tobě rozbujely a zahlušují tě neklidem, nedůvěrou, vlažností a pýchou. Chce tě vnitřně proměnit a učinit svým svědkem.

Abys mohl o něm vydávat věrohodné svědectví, musíš projít bolestnou zkušeností vlastního obrácení. Být jeho svědkem, tedy promlouvat v jeho jménu, znamená být jedno s Kristem a přinášet a hlásat ústy i životem jen jeho evangelium, nikoliv své vlastní nauky. Svět toužebně čeká na toto svědectví. *Mnoho lidí si říká: Kdo nám ukáže dobro?*⁽²⁾ Jenom ten, kdo odhaluje jasnou Boží tvář. Proto pečlivě zkoumej, zda ti, kteří vystupují a vydávají se za jeho svědky, se jako on *utrpěním naučili poslušnosti*⁽³⁾. Nehleď na výřečnost samozvaných učitelů, nespolehej na to, že jejich slovo zní a vypadá jako sympatické a imponující, je to pouze lidský výmysl. Ptej se jich po jediné věrohodné legitimaci, kterou se ti dnes tak přesvědčivě a neklamně prokazuje sám Pán: Jeho rány jsou pečeti, že je *poslušný až k smrti, a to smrti na kříži*. Ježíš nepotřebuje svědky, kteří šíří své vlastní výmysly, ale ty, kteří hlásají *pokání na odpuštění hříchů*.

Můj Pane, chci *zachovávat Tvé slovo, aby ve mně Boží láska byla přivedena k dokonalosti!*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Gn 3,5; ⁽²⁾ resp. žalm 4; ⁽³⁾ Žid 5,8

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 3,13-15.17-19

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy však jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh to však dopustil, aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. obraťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.“

2. čtení - 1 Jan 2,1-5a

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřešili-li však někdo, máme přimluve u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Evangelium - Lk 24,35-48

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžišově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Liturgie je slavené dogma

Mezi liturgií a vírou existuje těsný vzájemný vztah. Liturgické zlořády oslabují víru. Dr. Gerro Weishaupt vysvětluje církevněprávní aspekty liturgických zlořádů a ukazuje, co mohou věřící v té věci vykonat. Církevní právník Weishaupt je z holandského biskupství Hertogenbosch.

Papež Jan Pavel II. ve své poslední encyklice *Ecclesia de Eucharistia* (Církev žije z Eucharistie), kterou věnoval tajemství svaté Eucharistie, poukazuje na to, že liturgické zlořády přispívají k „zatemňování pravé víry a katolické nauky o této zářivé svátosti“. Píše doslova:

„Bohužel vedle těchto světlých stránek *nechybějí stíny*. Existují totiž místa, kde se téměř úplně upouští od kultu eucharistického klanění. K tomu přistupují v tom či onom církevním kontextu zlořády, které přispívají k zatemnění pravé víry a katolického učení o této podivuhodné svátosti. Vynořuje se někdy značně zjednodušující chápání eucharistického tajemství. To bývá zbaveno své obětní hodnoty a bývá prožíváno tak, jako by nemělo jiný smysl a hodnotu než společné bratrské setkání. Kromě toho nezbytnost služebného kněžství, které se opírá o apoštolskou posloupnost, zůstává někdy v pozadí a svátostnost Eucharistie bývá redukována na pouhé hlásání. Z toho důvodu také ekumenické iniciativy tu a tam, i když jsou velkomyslné v záměrech, dávají prostor eucharistické praxi, jež odporuje disciplíně, kterou církev vyjadřuje svou vírou. Jak neprojevit nad tím vším hlubokou bolest? Eucharistie je příliš velkým darem, než aby mohla snést dvojznačnost a snižování významu.“ (10)

Papež mluví o souvislosti mezi způsobem, jak je slavena Eucharistie, a tím, čemu věříme. Liturgie je slavení a projev víry církve a víra církve se projevuje v liturgii. Liturgie je zrcadlem církevní nauky, je to slavené dogma. V oracích, čteních a zpěvech, v obřadech a rubrikách mešní slavnosti nachází víra církve své vyjádření. V obou formách

římského ritu, řádném i mimořádném, je vyslovena víra církve, i když odlišným způsobem. Proto je způsob, jakým se slaví liturgie, také normou víry a naopak víra je normou pro naši liturgickou modlitbu. Obojí se navzájem podmiňuje.

Z toho plyne, že víra je poškozována, jestliže se liturgie neslaví podle víry. A naopak platí: Liturgie je zfalšována, jestliže nesděljuje víru, když jsou pravdy

víry zpochybnovány anebo popírány. Liturgické zlořády jsou na jedné straně následkem ztráty víry a na druhé straně přispívají k jejímu zatemňování, a tím ke krizi v církvi. Ve své autobiografii napsal kardinál Ratzinger výstižně: „Jsem přesvědčen, že církevní krize, kterou dnes prožíváme, spočívá převážně na rozpadu liturgie, která je někdy dokonce tak koncipována, »etsi Deus non daretur« (jako by Bo-

Ukázka porušení mnoha liturgických předpisů v jedné rakouské farnosti, kde si farníci již deset let podle návodu pečou „domácí eucharistický chléb“, který potom ženy rozdávají všem přítomným z kameninových talířů. Jejich motivem je „prožívání Eucharistie všemi smysly“. Všeobecné kněžství věřících je vyjádřeno určitou formou laické kvazikoncelebrace.

Mše svaté pro mladé ve vídeňské arcidiecézi – tzv. „find • fight • follow“ – využívají k vytvoření „smyslového zážitku“ veškeré vymoženky moderní techniky: zvukové aparatury, působivé světelné efekty, videosekvence ve 3D (vyžadují použití brýlí 3D), pantomimové sekvence, zapojení mobilních telefonů pomocí SMS. Místo hostií se používá veka nakrájená na čtverečky o velikosti 2 × 2 × 0,5 cm. I eucharistická modlitba je upravena, bez větších změn jsou ponechána jen slova ustanovení.

KRÁDEŽE PROMĚNĚNÝCH HOSTIÍ V ITÁLII

Církev v Itálii se již několik měsíců potýká se zvláštními krádežemi. Jde o vyrabované svatostánky, odcizená ciboria plná proměněných hostií a zneužívání přijímání podávaného na ruku, po kterém hostie mizí v kapse k neznámým účelům. Nejsvětější svátost se musí přechovávat na tajném místě v trezoru. Kardinál De Paolis poukázal na zvýšené riziko, jaké představuje zlořád podávání na ruku. Podle sdělení policie bují v Itálii satanské kulty.

Ke krádežím ciborií došlo v kostele sv. Jana Boska ve Vasto, v San Vio, v Paestum, v nemocniční kapli v Biancavilla. Násilná otevření svatostánků jsou na denním pořádku. V Sondriu přistoupili před kněze dva muslimové a na ruku přijaté hostie skončily v jejich kapsách.

Kath-net

ha nebylo): jako by v ní vůbec nezáleželo, zda Bůh je a zda nás chce oslovit a vyslyšet.“ (Joseph Kardinal Ratzinger, *Aus meinem Leben. Erinnerungen*, München [1997], 174)

Liturgické zlořády mají své kořeny nejednou ve falešném pojetí svobody (*Redemptionis Sacramentum* 7), ve falešně pojaté „tvorivosti“, která má pro církev katastrofální následky, jak dnes musíme bolestně prožívat. Liturgické zlořády rozdělují farnosti. Ten, kdo jako kněz, jáhen nebo pastoračně aktivní laik slaví liturgii podle vlastního uvážení, kdo se řídí vlastními sklony a nikoliv tím, co církev a víra církve ukládá, „napadá podstatnou jednotu obřadu“. Provádí úkony, které vůbec neodpovídají hladu a žízni po živém Bohu, jak to Boží lid dnes pocituje. „Nevykonává autentickou pastorační službu a nepřispívá k liturgické obnově, nýbrž okrádá spíše věřící o jejich poklad víry a jejich duchovní dědictví,“ říká se v *Redemptionis Sacramentum* Kongregace pro posvátné obřady (25. března 2004). Tato instrukce pojednává o některých věcech, které se týkají Nejsvětější svátosti a které je třeba dodržovat, nebo o jiných, kterých je třeba se vystríhat. Tato instrukce, která byla zveřejněna před více než osmi roky, je praktickou aplikací toho, co teologicky a duchovně předkládá encyklika *Ecclesia de Eucharistia*.

Instrukce *Redemptionis Sacramentum* rozlišuje tři druhy zlořádů: zvláště těžké zlořády (graviora delicta), těžké zlořády a jiné zlořády. Stížnosti na těžká zneužití předává biskup resp. ordinář k vyšetření podle kánonu 1717 CIC podobně jako stížnosti na sexuální zneužití nezletilých Kongregaci pro nauku víry. **K těmto obzvláště těžkým zlořádům patří:**

- Podržení svátostných způsobů se svatokrádežným záměrem nebo jejich pohození. Takový delikt má za následek exkomunikaci.

- Předstírání nebo pokus liturgického úkonu eucharistické oběti.
- Zakázaná koncelebrace se služebníky církevních společenství, která nemají apoštolskou posloupnost a platné kněžské svěcení a která nejsou v plném církevním společenství s katolickou církví. Za tyto zločiny hrozí suspenze, exkomunikace a propuštění ze stavu duchovních.
- Konsekrace pouze jedné způsobu se svatokrádežným úmyslem anebo konsekrace mimo mši svatou. Ani v největší nouzi není dovoleno proměňovat pouze pod jednou způsobou, nebo pod oběma mimo mši svatou.

K těžkým zlořádům patří například:

- Použití jiných než předepsaných eucharistických modliteb. Kněz nemá právo sestavovat si eucharistické modlitby, měnit schválené modlitby anebo používat modlitby sestavené soukromými osobami.
- Pronášení eucharistických modliteb jáhnem, laikem nebo věřícími.
- Odmítnutí svatého přijímání věřícímu, který chce přijímat na kolenou.
- Odmítnutí podat svaté přijímání do úst.
- Případy, kdy věřící si bere sám svatou hostii nebo podává hostii či kalich z ruky do ruky.
- Případy, kdy sám laik namáčí hostii do Krve Páně.
- Pokládání ponořené hostie na ruku věřícího.
- Celebrování bez kněžských rouch nebo jen se štolou.

K dalším zlořádům patří:

- Lámání hostie již během proměňování.
- Měnit liturgické texty podle vlastního dobrozdání.
- Četba evangelia laikem.

- Laické kázání v rámci mše svaté. Platí i pro semináře a zvláštní skupiny a sdružení laiků.
- Pronáset vyznání víry v jiném znění, než jaké je ve schválených liturgických knihách.
- Lámání posvěceného chleba laikem.
- Podávání svatého přijímání nekatolíkům (i pokřtěným).
- Pověření laika podáváním svatého přijímání, ačkoliv to nutnost nevyžaduje.
- Podávání svatého přijímání věřícím před přijímáním celebranta.
- Používání obyčejných nádob, nádob bez umělecké hodnoty, nádob ze skla, porcelánu, kameniny anebo jiných křehkých materiálů.
- Podávání svatého přijímání laikem jako mimořádným rozdělovačem, i když je přítomen posvěcený služebník.
- Náhrada nedělní mše svaté ekumenickou bohoslužbou.

Pro těžké případy zlořádů jsou stanoveny tresty podle církevního práva. V ostatních případech stanoví postih biskup nebo soudce podle tíže zlořádu od napomenutí, pokání (i pokuty a krácení platu) až k suspenzi, odnětí kanonické mise, suspenzi a interdiktu (u laika), propuštění z duchovního stavu.

Věřící, kteří jsou svědky zlořádů, mají právo obrátit se na ordináře nebo přímo na Apoštolský stolec. Mají se však pokud možno nejdříve pokusit s dotyčnou osobou hovořit a poukázat na zlořád. Pokud dotyčný také upozornění odmítá a dále ve zlořádu pokračuje, je třeba upozornit ordináře, a pokud ordinář nečiní žádné opatření, mají se věřící obrátit na Apoštolský stolec. O liturgických předpisech se věřící mohou informovat na svém biskupství nebo také na internetu.

*Kath-net
Překlad -lš-*

jsou jen různé aspekty jednoho a téhož nejsvětějšího a nejmoudřejšího Stvořitele a Otce.

To platí i pro zvláštní situace, kdy se na nás Bůh obrací prostřednictvím svých vyvolených poslů. Děje se tak zpravidla tehdy, když nás chce varovat před hrožícím nebezpečím a ukazuje nám, co je třeba vykonat, abychom se tomuto neštěstí vyhnuli. Vše pak záleží v prvé řadě na naší víře a s ní spojené poslušnosti. Abychom dokázali Božího posla rozeznat bezpečně od samozvaných proroků, postará se Bůh vždy o to, aby jeho věrohodnost také potvrdil mimořádným znamením nebo zázrakem. Můžeme ponechat stranou četné známé příklady ze Starého zákona, protože vlastně sami prožíváme právě takovou aktuální situaci Božího zásahu, který se navíc vyznačuje tím, že je to zásah dosud největšího rozsahu v dějinách lidstva vůbec, protože se týká osudu celého světa.

Jedná se o vystoupení Boží vyslankyně, Panny Marie Fatimské. Přišla nám oznámit, jak se máme uchránit Satanova díla v podobě komunismu, pohromy válek a dalších katastrof. Věrohodnost tohoto poselství se po-

tvrdila hned několikanásobně. Především to byl zcela nepopíratelný velký sluneční zázrak. Dále to byl okamžitý, takřka zázračný účinek zasvěcení Portugalska všemi tamními biskupy Neposkvrněnému Srdci, které zbavilo zemi zednářské nadvlády i hrozby komunistické revoluce ze sousední země. Velkým potvrzením pravdivosti poselství však byla také morová rána komunismu a druhá světová válka, které postihly svět, protože Boží výzva nebyla přijata a papež nevykonal spolu se všemi biskupy světa požadované zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci. Zcela nepochopitelně jsme však zůstali nepoučení i nadále a nedbali jsme výstrahy, která nám byla ve fatimském poselství adresována k roku 1960. Kdybychom byli uvěřili a skutečně uposlechli, museli bychom dnes prožívat obrácení Ruska a opravdový mír na celém světě. To, co prožíváme, však odpovídá vývoji směrem k těžkým ranám, pronásledování církve a velké konečné očistě, jak o tom shodně mluví poselství celé řady jiných omilostněných Božích svědků. Blahoslavení budou ti, kteří uvěřili.

-lš-

MATKA ANGELIKA ODPOVÍDÁ NA KRITIKU

„Zde nemáte co do činění se mnou, ale s Bohem.“

Když protivníci v církvi napadali matku Angeliku, zakladatelku televize EWTN, odstoupila z vedení, ale ve svém komentáři uvedla:

„Jsem poslušná dcera církve. Pro ni jsem plakala, trpěla i smála se a šířila jsem ji po celém světě. A nyní jsem prý podezřelá. Zpochybňuje se moje povolání a náš řád. Jsme kontemplativní sestry a jimi zůstaneme. Nerozumím tomu boji o vysílač uvnitř církve. Nikdo se o něj nestaral, když jsme o něj bojovaly. Nikdo se o něj nestaral, pokud nešlo o to, kritizovat ho, kontrolovat a zase kon-

trolovat. Ale Bůh si tento vysílač podržel. Nepatří mně. Nechte mě dělat v pokoji to, co chce Bůh. Nerozumím vašemu podezírání. Domnívám se, že se nemusím omlouvat za to, co dělám pro Boha. Zde nemáte co do činění se mnou, ale s Bohem. Podobně farizeové říkali: Nesmíš v sobotu uzdravovat. Nesmíš postavit vysílač za 800 milionů dolarů. Nesmíš stavět kostel za 50 milionů dolarů, které věnovalo 5 rodin. Nejednáš podle Zákona. Nedodržuješ normy. Já jsem to ovšem nedělala naschvál.“

To je úryvek z knihy „Matka Angelika“ od Raymonda Arroyo.

Kath-net

V českém jazyce jsou liturgické předpisy dostupné na adrese:
www.cirkev.cz/cirkev-ve-svete/dokumenty/cervena-rada/

Když Jean-Claude Antakli navštívil P. Luisa Matara, byl v Annaya mlhavý den. Socha svatého Šarbela tu stála jen jako silueta. U jejích nohou byla spousta pestrých květin. Otevřou se dveře, na konci chodby se objevil P. Matar.

„Jen pojdte dále!“

Ve své kanceláři má dokonalý pořádek. Vytahuje složku s akty a přístroj, který opatrně staví před sebe.

„Co to děláte, otče?“

„Mezitím jsem se lépe vybavil. Dělam pro vás fotokopie snímků, které mi přinesli lidé zázračně uzdravení. Je to velmi praktický přístroj.“

„Od svátku našeho světce v srpnu 2009 do dnešního 13. dubna 2010 jsme přijali 63 zázraků. Každý má svá akta. Vybral jsem z nich pro vás sedm.“

Přikládá k nim fotografie.

Tento kněz zažil dvakrát exhumaci P. Šarbela: jako dítě u příležitosti jeho blahorečení a později při jeho svatořečení. To, co přitom viděl, přesahuje lidské chápání, a jestliže je dnes zde, tak jen proto, aby až do konce svého života podával o tom svědectví. Náš pohled zabloudiv k polici, na které leží koruna. Vstávám, abych se na ni podíval.

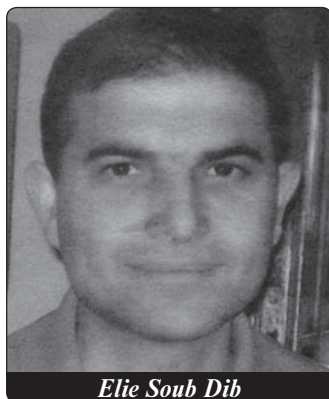
„Je to stejná koruna, jakou měl na Golgotě na hlavě Kristus, a je zhotovená ze stejného trní, které je možno i dnes najít v Jeruzalémě. Vidíte trny, které jsou ostré jako břitva a které probodávaly jeho tělo,“ říká P. Luis. „Chcete-li se o tom dovědět více, přečtěte si, co je tam napsáno.“ Trpělivě čeká a pak představuje příběhy:

1. Elie Soub Dib

Jmenuje se Elie Soub Dib a narodil se 1974, je ženatý a má dvě děti. Je to řeckokatolík, libanonský lékař, specialista na rakovinu.

Vystěhoval se do Samba Costa (USA). V té době měl velké zdravotní problémy. Trpěl střídavě bradykardií (40 tepů za mi-

nutu) a tachykardií (160 tepů), a to více než 4 roky. Když léčili jednu z těchto chorob, zhoršovala se druhá, a tento antagonismus mu působil nesnesitelné migrény a závratě, které byly při výkonu jeho povolání velmi nebezpečné.

Elie Soub Dib

Jednoho večera se dívala jeho žena na televizní stanici „Tele Lumière“, která je díky satelitu Noursat v Libanonu velmi známá. Dívala se na program, ale protože byla unavená, vypnula televizor a šla spát.

Krátce nato se vrátil dr. Dib. Doma bylo ticho, zapnul televizor, a jak chtěla Boží prozřetelnost, zapnul právě „Tele Lumière“ a viděl P. Matara, jak vypráví o zázracích v klášteře Annaya mezi rokem 2009 a dneškem.

Dr. Dib byl velmi dojat prostotou a věrohodností, jaká vyzařovala z tohoto svědectví, a samovolně vyslovil osobní modlitbu za uzdravení k sv. Šarbelovi.

Když program skončil, odebral se na lůžko. V noci se probudil, vstal a náhle spatřil siluetu světce, kterého viděl v televizi. Zcela spontánně k němu promluvil: „Svatý Šarbele, nejsem hoden tvé pozornosti. Jsem hříšník, ani já, ani moje žena a děti nechodí do kostela. Žijeme jako pohané. Ale prosím tě, uzdrav mě!“

„Ihned pocítil v hlavě bodavé elektrické impulzy a polekaný chtěl zavolat ženu. Ale náhle

63 zázraků za 8 měsíců

se tento pocit změnil v blaženost a uklidnění. Čtyři roky nezažil takový stav a začal se modlit: „Svatý Šarbele, jestliže jsi uzdravil moji migrénu, uzdrav i moje srdce!“

Zachvátil ho tísnivý pocit, těžce dýchal a dostal strach ze smrti. „Musím probudit ženu,“ řekl si.

A opět se mu zdálo, že pocituje uklidnění, a naplnil ho velký mír.

P. Luis pokračoval: „Mám zde jeho osobní svědectví. Doktor Dib přijel s celou rodinou ze Spojených států, aby poděkoval světci v Annaya za své zázračné uzdravení. Dříve než se vrátil do USA, svěřil mi toto: »Největším zázrakem není moje tělesné uzdravení, nýbrž obrácení nás čtyř díky přimluvě svatého Šarbela.«“

2. Boutros Franz Gigi

Jmenuje se Boutros Franz Gigi, je všeobecným lékařem a pochází ze Sýrie z Aleppa. Patří ke katolíkům syrského ritu a žije jako emigrant ve Venezuele, kde vykonává své povolání.

Když byl jednou jako pohotovostní lékař zavolán k nemocnému, rozbil z nepozornosti kolenem okno, o kterém se domníval, že je otevřené. Ocítl se na zemi, koleno bylo rozřezané, v ráně byly kusy skla, které mu přefály sval a šlachy.

Když ho odváželi, žádal, aby mu především zastavili krvácení. A protože si byl vědom vážného stavu, žádal, aby ho ošetřil jeho chirurg, se kterým hovořil o tom, jak při zákroku postupovat.

Operace se odkládala, protože jeho stav se zlepšil. Jeho synovec mu řekl o cestě do Libanonu a zval ho, aby se připojil.

Nejdříve odmítl, protože čekal na operaci, ale protože už se mohl s berlami pohybovat, nakonec toho odmítnutí litoval a přidal se k výpravě.

Když přijeli do Bejrútu, najali si velký autobus pro 60 osob. Průvodkyně měla v plánu návštěvu kláštera Annaya a poustevny, kde světec prožil velkou část svého života.

Vystoupili před poustevnou, ale kdo to zná, ví, že k ní vedou dlouhé úzké schody, a pro dr. Boutrose, který nebyl praktikujiící křesťan, nebyl výstup snadný. Potil se a byl brzy vyčerpaný.

Konečně dorazil k malé kapli a vstoupil do prosté místnosti, kde sv. Šarbel zemřel. Byly před ním čtyři ženy, které vzaly vatu a olej, který zde byl k dispozici, a udělaly znamení kříže. Když se dostal na řadu, udělal automaticky totéž, a aby to udělal správně, posadil se, odložil berly a pomazal olejem i své koleno, které ho velmi bolelo.

Ihned pocítil výrazné ulehčení, udělal nohou pohyb zcela bez bolesti. Když vstal, udělal několik kroků bez berlí a nechtěl věřit svým očím, když pak vystupoval po schodech.

Večer nepotřeboval v hotelu další polštáře, aby položil nohu výše. Když mladá průvodkyně ráno zpozorovala jeho náhlé

Boutros Franz Gigi

uzdravení, zaradovala se a podala zprávu P. Luisovi, který pozval dr. Boutrose, aby přišel světcovi poděkovat a podal svědectví ještě před návratem do Ameriky. Dr. Boutros splnil tuto povinnost s velkou radostí ještě před odletem do Venezuely.

3. Toni Khalid Murad

Pan Toni Khalid Murad z Aš-kutu v Libanonu trpěl nekrozou kostí, která postihla pánev. Mu-

sel používat zvláštní vozík. Měl se podrobit operaci a získat kovovou protézu, ale chirurg upozornil pacienta na velká rizika, která jsou s takovým zákrokem spojena.

Přesto se rozhodl pro operaci. Toni Khalid pak telefonoval svému bratru do Spojených emirátů a prosil ho, aby přijel a byl mu nablízku v této těžké situaci, protože se bál, že mu jde o život.

Jakmile bratr přijel, nabídl mu, že ho doprovodí do kláštera a poustevny sv. Šarbela, aby ho při operaci chránil.

Po této malé pouti se Toni cítil večer lépe, zdálo se mu, že má i méně bolestí, mohl dokonce udělat několik kroků jen s použitím hole a bez vozíku, což měl přísně zakázáno. Mladý muž se domníval, že jde o krátkodobou úlevu z psychických důvodů, ale další dny dělal rychlé pokroky, až si domluvil návštěvu u lékaře. Jeho bratr jel s ním.

Šel téměř rovně jen o holi a doktor se na něho díval s hrůzou.

„Doktore, byl jsem v poustevně sv. Šarbela a světec mě uzdravil,“ vychrlil ze sebe Toni upřímně. Doktor byl skeptický, pokládal to za duchovní přepětí a trval na rentgenové kontrole. Z výsledku však byl bez sebe. Snímek se vůbec nepodobal těm dřívějším.

Zeptal jsem se P. Luise: „Máte adresu toho chirurga?“

„Ten případ je ještě čerstvý, než shromáždíme všechny podrobnosti, respektujeme lékařskou mlčenlivost. Ale všechny zprávy budou k dispozici.“

4. Eva Ezat Al Hage

Je to manželka Zahra Abde-
la Rahman Omara. Narodila se r. 1986, je sunnitka a pochází z Aleppa v Sýrii. Je matkou dvou malých dětí. Při pokojné domácí práci se na ni zřítla jedna me-
zistěna. Utrpěla těžká zranění na hlavě a na zádech a zůstala zcela ochrnutá. K tomu přistoupila ztráta paměti. V této kalvárii žila již čtyři roky, když ji navštívi-

la jedna mladá maronitská žena, která pocházela rovněž z Aleppa. Dověděla se o této postižené paní a měla s muslimskou krajankou soucit. Uzavřela s ní přátelství a navrhla jí, že se budou modlit ke sv. Šarbelovi o zázrak.

Eva neznala žádnou modlitbu, ale přítelkyně jí poradila, aby se na světce obrátila svými vlastními slovy. Svátý Šarbel má zvláštní cit k lidem prostého srdce, kteří oslovují jeho srdce vlastními slovy.

Mladá sunnitka poslechla radu své přítelkyně a vyslovila s velkou důvěrou svou modlitbu, která jí tryskala přímo ze srdce. Její úplné uzdravení po čtyřech letech potvrdili lékaři.

Eva Ezat Al Hage

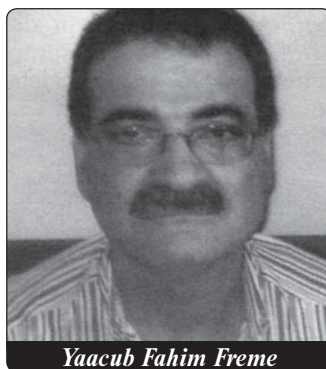
„Přijal jsem ji i s jejím manželem a dětmi osobně zde v Annaya. Přijeli ze Sýrie poděkovat sv. Šarbelovi. Prosili mě, abych je všechny čtyři pokřtil. Protože však žijí v provincii Aleppo, spadají pod maronitského biskupa Anice, na kterého jsem je odkázal.“

5. Yaacub Fahim Freme

Pochází z Kamechliye (vý-
chodní Sýrie u Eufratu), narodil se r. 1958. Trpěl pokročilou rakovinou hrtanu. Měl být urychleně operován v Bejrútu, potom mělo následovat ozařování a chemoterapie.

Jeho sestra navrhla, aby se před osudnou operací vypravil ke hrobu sv. Šarbela. Cesta vedla nedaleko Annaye.

Když tam přišli, dala mu pít požehnaný olej, který lidem rozděluje klášterní společenství. Kromě toho mu natírala krk stejným olejem.

Yaacub Fahim Freme

Když Yaacub opouštěl klášter, nevěděl ještě nic o svém uzdravení, které již probíhalo. Když se příští den dostavil na lékařskou stanici v Bejrútu, konstatovali lékaři zázračné uzdravení ještě před chirurgickým zákrokem. Shromáždění lékaři byli z toho úplně bez sebe.

6. Yarra Antonia Aoun

Narodila se r. 1991. Měla prasklý bubínek v uchu. Operace se zdála nevyhnutelná.

Její matka, která byla ctitelkou sv. Šarbela, ji vzala s sebou do Annaye a v cele, kde žil světec, vzala vatu nasáklou olejem a vložila do nemocného ucha dívanky.

Druhý den řekla Yarra matce: „Myslím, že ty kapky oleje přišly do mého mozku, protože mě teď ucho bolí.“

Matka odpověděla: „To je znamení, že tě sv. Šarbel uzdraví.“

Vyšetření u lékaře prokázalo, že bubínek je zcela normální. „Tento lékař mi poslal celou lékařskou dokumentaci a svoji zprávu.“

7. Francouz z ostrova Réunion

„Toto je Francouz,“ říkal P. Luis plný radosti. „Je z ostrova Réunion a měl problémy se srdcem. Má 67 let. Po jednom záchvatu stál na pokraji smrti a upadl do dlouhého kómatu.“

Jeho bratranec, který se dověděl, že umírá, ho navštívil na jednotce intenzivní péče. Měl ze své cesty po Libanonu a zvláště z kláštera Annaya malou fotografii sv. Šarbela a lahvičku s olejem.

Bez váhání před zdravotním personálem pomazal čelo umírajícího olejem a položil mu na hrud' obrázek světce.

V té chvíli nemocný otevřel oči, probral se z kómatu. Lékař konstatoval, že jeho srdce pracuje normálně. Nemohl pochopit jeho náhlé a nevysvětlitelné znovuoživení.“

P. Luis zakončil své výpovědi úsměvem: „Přijal jsem zde několik týdnů po tomto zázraku patnáct členů jeho rodiny z Réunionu, kteří vykonali tuto dlouhou cestu, aby společně poděkovali za zázračné uzdravení.“

Vidíte, jak různé jsou to případy. Svátý Šarbel je přímlyvcem bez ohledu na rasu nebo náboženskou příslušnost, národnost nebo místo původu. Není vždy snadné poznat autentický Boží zásah na základě modlitby. Postupujeme opatrně a o všech svědeckých vedeme protokoly. Naše poslání spočívá v tom, abychom pod vedením Ducha Svätého za tato svědectví ručili a šířili je.“

Francouz z ostrova Réunion

„Tyto zázraky slouží víře. Umožňují nám pomáhat postiženým osobám a jejich okolí šířit tajemství a krásu Boží lásky a stále znovu ji objevovat. Chápete, jak je nutné, aby svatyně, kde se dějí zázraky, byly uznány jako místa liturgických slavností, modlitby, katecheze a bliženské lásky? Jak řekl André Frossard, na rozhovory o Boží lásce nám nebude stačit celá věčnost.“

„Jistě, ne všichni příchozí jsou uzdraveni, ale i ti, kteří nebyli vyslyšeni, vracejí se domů obohaceni o milost, která je nutná, aby své utrpení lépe snášeli.“

Maria heute 3/2012

Překlad -lš-

Dvojnásobný konvertita

Životní příběh Leonharda Marii Adlera OFM

Leonhard Adler se narodil 4. srpna 1882 v Miláně v židovsko-rakouské rodině velkopřemyslníků. Po smrti svého otce se přestěhoval do Vídně, kde studoval strojnictví a elektrotechniku. Roku 1905 se stal diplomovaným inženýrem a asistentem na Vysokém učení technickém v Brně. V roce 1906 přijal protestantský křest. V roce 1910 se stal doktorem technických věd a doktorem honoris causa v Miláně. Roku 1911 se oženil s Adelaidou Poppyovou. Ve Švýcarsku studoval stavbu vodních děl a spolupracoval při stavbě trati přes Brennerský průsmyk z Innsbrucku do Bolzana. Roku 1912 byl povolán do Berlína, kde pracoval jako vrchní inženýr v AEG. Roku 1920 byl na návrh Strany středu jmenován jako nestraník do městské rady Berlína pro obor dopravy a stal se pruským občanem. V roce 1923 byl odpovědný za stavbu letiště Tempelhof a založil berlínskou městskou dopravu (BVG). Roku 1932 se jeho rodina z politických důvodů odstěhovala do Vestfálska. V roce 1935 zrušil pruské občanství a odešel do Itálie, kde byl poradcem firem Fiat a Alfa Romeo. Roku 1937 odešel do Libye, kde budoval dopravu v Tripolisu. Po nástupu fašismu se již jako katolík skrýval na jedné katolické faře, byl ilegálním předsedou Katolické akce a spolupracoval s Eugeniem Pacellim, pozdějším papežem Piem XII., a Clemensem Augustem Grafem, pozdějším arcibiskupem a kardinálem v Münsteru. Po skončení druhé světové války byl dva roky ve službách britské okupační armády v Libyi. Od roku 1948 do odchodu do důchodu byl členem městské rady v Miláně a ředitelem městského dopravního podniku. Roku 1953 mu papež Pius XII. po-

volil vstoupit k františkánům, ačkoliv byl ženatý. 4. října 1956 ho budoucí papež Pavel VI. vysvětil na kněze. Dr. Adler pak působil jako kněz 9 let až do své smrti 16. prosince 1965.

Když byl na vrcholu své životní dráhy, opustil Dr. Adler všechno, co mu bylo dosud drahé: rodinu, povolání, pozemské bohatství, světskou slávu a vstoupil do kláštera františkánů Sant' Angelo v Miláně.

Jeho cesta z židovství do katolické církve však vedla přes protestantismus. Říká o tom: „Byl jsem již pokřtěný jako křesťan, ale nebyl jsem zcela spokojen. Zdálo se mi, že jsem zůstal stát na poloviční cestě. Velice horlivě a s nadšením jsem poslouchal nedělní pastorova kázání přímo pod kazatelnou. Ale evangelický kostel se mi zdál příliš prázdný. Chyběl zde svatostánek. A nebyly zde obrazy svatých, které jsem v katolických chrámech tak obdivoval: Maria, světci a především křížová cesta, která na mě hluboce působila a dojíkala mě. Ne, tohle náboženství mě nemohlo uspokojit. Onu duchovní hloubku, kterou Ježíš Kristus předal své církvi a svým apoštolům, tu jsem zde nenacházel. Tak jsem se za-

čal stále více přibližovat ke katolické církvi. Tento stav nejistoty, neuspokojenosti a pochybností trval dvanáct let.“

Milost Boží potkal nakonec v Karlových Varech během léčebné kúry: „Při jedné odpolední procházce jsem v blízkém lese našel mýtinu, které vládl veliký křížifix. Pod křížem byl nádherný obraz Panny Marie Bolestné s těmito slovy:

Ty, který stále nevěříš, stojíš chladně před obrazem a nechceš sklonit své koleno: ona ti přesto pomůže. Jestliže nepláčeš, pláče tvůj nárek, tvoje utrpení. Ona, požehnaná Matka, je vidí: Sancta Maria.

Zcela spontánně jsem padl na kolena, plakal a modlil se. Když jsem to místo opouštěl, byla už tma, ale ve mně bylo světlo.“

V Berlíně, kam byl několik dnů nato přeložen, přijal v říjnu 1917 katolickou víru. V obětavé práci pro tuto víru pak pokračoval v Miláně, kam musel uprchnout pro svůj židovský původ.

Od chvíle, kdy se stal katolíkem, stále ho zaměstnávala myšlenka zasvětit se zcela Bohu a vstoupit do kláštera. Zatím ho však od toho zdržovala povinnost starat se o rodinu, manželku, dva syny a dceru. Když odešel do důchodu, vstoupil do františkánského řádu. Byl v té době v Miláně prefektem mariánské mužské kongregace. Vzhle-

dem ke své mariánské účtě obdržel při oblačce jméno Maria.

Ve věku 74 let mu v roce 1956 milánský arcibiskup Montini udělil kněžské svěcení. Jeho 97 let stará matka, rovněž konvertitka, přistoupila při té příležitosti k prvnímu svatému přijímání. Zemřela v roce 1959 ve věku 100 let. Svou primiční mši svatou slavil v depu milánského dopravního podniku s dělníky, jejichž ředitelem kdysi byl. Jeden jeho syn se stal knězem již v roce 1954.

O devíti letech své kněžské služby napsal tento pozdě povoláný: „Bylo by možno vyprávět mnoho o lidech, které jsem s Boží pomocí mohl přivést k víře. Vzpomínám také na zázrak, který jsem prožil v Lurdech. Po dlouholetých bolestech hlavy jsem byl uzdraven a po svém návratu do Milána jsem mohl úspěšně kázat, v neděli často dvakrát, a to ve věku, kdy většina kněží už kázat přestává. Jelikož jsem kvůli zkrácenému studiu teologie vystupoval na kazatelnu nikoliv jako hluboce vzdělaný, prosil jsem v nitru Boží Matku, aby mi vyprosila milost Duchu Svatého, a pak se slova hrnula ze srdce s přesvědčující silou. Rozhodující je to, co mě dělá šťastným: Bůh ve své všemohoucnosti a dobrotě způsobil, že jsem různé Dr. a Ing. tituly pověsil na hřebík a vystoupil jsem k nejvyššímu diplomu, jakého může člověk na zemi dosáhnout: být Božím knězem.“

O svých židovských souvěrcích napsal: „Potkal jsem mnoho ušlechtilých a vznešených Židů s velkou inteligencí a vzdělaným srdcem, kteří stále pociťovali potřebu prokazovat druhým lidem dobro. Našel jsem mezi nimi často také vyslovený smysl pro rodinný život. Bohužel mnozí z těchto Židů tíhli k bezmeznému liberalismu, k odcizení Bohu, které chápali jako pokrok a kulturu a které nakonec muselo vést k hrubému materialismu.“

EWIG 3+4/1998

Překlad -lš-

NEPODPOROVAT ROZVRATNÍKY

Kněžské bratrstvo Pia X. vyzvalo německé katolíky, aby přestali platit církevní daň, protože převážná část těchto prostředků se používá na podporu laických organizací, rad a funkcionářů, kteří pracují na rozvracení víry a církve. Odvolává se přitom na vyhlášení papežské rady z roku 2006, podle kterého vystoupení ze státního daňového systému neznamená vystoupení z církve. Němečtí biskupové odmítali toto vyhlášení uznat.

NEDOSTATEČNÝ POSTIH

Pravoslavná církev v Moskvě požaduje přísnější postih jednání, které uráží Boha a náboženské city věřících. Stalo se tak po skandálním vystoupení skupiny mladých v hlavním pravoslavném chrámě v Moskvě. Zatím se takové činy trestají jen pokoutou ve výši 25 euro.

Kath-net

Sedm hřebů do rakve duše

Egoismus a nezřízená sebeláska jsou hlavní příčinou hříchů a vší cestou rozumu nevyvstavitelné lidské bídy. Sebeláska má ještě další důsledky, které není schopen vypočítat žádný psycholog. Sebeláska, onen životní omyl, který snesl jako vajíčka sedm hlavních hříchů, vězí za vším nezřízeným chováním. Hlavní hříchy, sedm hrobařů charakteru, jsou pýcha, lakomství, smilstvo, závist, nestřídmost, hněv a lenost. K těmto sedmi hlavním formám egoismu se vztahuje sebezpoznání.

PÝCHA

Pýcha je přehnané sebeobdivování. V posledním stadiu se stává pro člověka jeho vlastním zákonem, soudcem, jeho vlastní morálkou a bohem. Zlý duch na počátku sliboval Evě: „Budete jako bohové.“ Člověk se činí bohem, když staví svou vlastní vůli proti vůli Boží. Z této vzpoury následuje, že přehlíží práva druhých, miluje nezřízeně vlastní přednost, chce vždy stát v popředí a nestrpí náhled, který se liší od jeho názorů.

V dnešní době existují pro pýchu pěkná krycí jména. Nazývají se úspěch, oblíbenost. Šarlatáni na poli psychologie vyzývají k sebedůvěře místo k důvěře v Boha. Propaguje se falešná sebedůvěra, ačkoliv jediná forma, jak dosáhnout opravdové spokojenosti, spočívá v tom, že řekneme Bohu: „Ty jediný jsi Cesta, Pravda a Život.“ Když moderní muž nemá jiné vyšší přání než servírovat ten nejlepší likér a moderní žena neumí nic lepšího, než že se moderně obléká, když studentka chce chodit tak neupravená, jak je to jen možné, jsou to všechno příznaky samolibosti, která za žádnou cenu nechce zůstat nepovšimnutá. Kritika, klepy, pomluvy, ostrá slova a poškozování dobré pověsti bližních jsou všechno jednání egoisty, který usiluje o to, pozvednout sám sebe na poškozované pověsti druhého. Čím důležitější si egoista připadá, tím více je pobouřen, když ho někdo nevyzvedává do nebes. Zná jen ty, kteří mu pochlebují, ale ty, kteří ho kritizují, pokládá za hlupáky.

Dnešní kulturní svět si usmyslel, že si opatří radost diplomatickým sebezpodváděním a že tak

bude ovlivňovat lidi. Každé upozornění na mravní obnovu odmítá jako vměšování. Když někdo mluví o pravdě, je obviněn z nesnášenlivosti. Když někdo mluví o zákonu, který stojí nad našimi náladami, je označen za reakcionáře. Výmluv je habaděj. Všichni jsou na omylu, jen ne egoista. Přesto existuje paradoxní pravda, že egoista v podstatě sám sebe nenávidí. Jeho výstřelky v pití i v sexu, jeho útoky proti všem, kteří stojí v cestě jeho vlastní vůli, jeho dojem stále většího odstupů mezi snem a skutečností, to všechno vyvolává v jeho vědomí pochybnosti a cynismus a v podvědomí starosti a úzkosti. Falešná sebeláska plodí strašnou nenávist k sobě, snahu zničit své já, trestat se za to, že nic není dokonalé a že se neuskutečňuje ono velikašství vlastního Já, které se pokládá za neomylné a bohorovné. Člověk se může nenávidět dvojím způsobem. Buď to nenávidí ješitnost, klamně představy a sebeoslavování, které škodí duši, a to je cesta k sebeočistění, anebo nenávidí všechno, co mu brání připadat si jako Bůh, a to je cesta k sebezničení, zřetelná předchůť pekla na zemi.

Když se egoismu neudělá přítrž, stane se pramenem nezřízené dychtivosti po chvále a slávě, kterou egoista hledá ve svém odívání, ve svých ozdobách, ve své dobré rodině, ve své proslulosti a ve svém bankovním účtu. Egoista se snaží vyvolávat potlesk tím, že se napařuje, vychloubá, předvádí, vystavuje na odív vyumělkované vystupování. Celou tuto zfalšovanou existenci ospravedlňuje heslem: „Jen takto je možno ve světě něčeho dosáhnout.“

Pýcha přináší s sebou sedm špatných plodů: vychloubačnost, sebechválu a chtivost slávy (když si člověk dělá starost s tím, co o něm druzí říkají), pokrytectví (když člověk předstírá něco jiného, než je), umíněnost (nepřipouští, že jiný může mít lepší názor), nesvornost (trvá vždy jen na své vůli), hádavost (když se druzí staví proti jeho přáním) a neposlušnost (nechce se podříditi zákonitým představeným). Pro pyšné lidi je často důležitější prosadit vlastní vůli než to, co se jim zapovídá, důležitější je pro ně vítězství než prospěch. Proto nechtějí přijímat dárky, když je neobdrží hned při prvním vyslovení přání. Při diskusi se neptají na pravdu, chtějí jen postavit na svícen vlastní důležitost a vyjádřit své vlastní názory.

LAKOMSTVÍ

Lakomství je zvrácenost přirozeného práva člověka rozvíjet svou osobnost a mít předměty, které potřebuje jeho tělo a duše. Nesprávnost spočívá v tom, že bohatství je pokládáno nikoliv za prostředek, ale za cíl, anebo způsob, jakým člověk o bohatství usiluje, nerespektuje práva druhých. Projevuje se také ve způsobu používání peněz, když člověk například bezmezně rozmnožuje svůj kapitál, ale nechce z přebytku vypomáhat druhým v jejich nouzi. Lakomství vede snadno ke zlým praktikám, které mají posloužit k získání bohatství, jako je podvod, úplatky, nepoctivost, nevěrnost a tvrdost vůči druhým. Lakomství tak nikdy samo sebe nepojmenuje, používá takové lichotivé tituly jako šetrnost, jistota, velkopodnikání, podnikavost.

Jsou dva druhy bohatství, umělé a skutečné. Pravé bohatství je omezené, existuje jen určitě množství brambor, které člověk může bez újmy strávit. Také obleky je možno nosit jen v omezené míře. Ale umělé bohatství v podobě akcií, půjček, kreditů je nekonečné. Proto může být láska k abstraktnímu bohatství tak dráždivá, že zcela narušuje vývoj pravého já.

Lakomství je znamením toho, že člověk nedůvěřuje Bohu, nýbrž pokládá za nutné, aby si sám hrál na Prozřetelnost. *Pohlédte na muže, který nepokládal za záštitu Boha, ale ve své veliké bohatství doufal, zakládal si na své zhoubné moci. (Ž 52,9)* Když člověk neusiluje o své zdokonalení, vede lakota k jiným špatným znakům charakteru. Dělá člověka bezcitným k potřebám a utrpení druhých. Lakota způsobuje duši starosti a neklid, stále je zaměřena k tomu, jak dosáhnout většího zisku. Vede k násilnosti vůči druhým, když jde o to, chránit bohatství. Vede ke lži, která může přivodit obohacení, k úplatkům, abychom uhájili svůj poklad, ke zradě, jako v případě Jidášově.

Přehnaná láska k luxusu a komfortu je dalším znamením duchovní zaslepenosti. Čím méně má někdo opravdový charakter, tím více se stará o to, aby to zevně nahradil: kožesinami, diamanty, šperky, jachtami, všemi těmito věcmi se pokouší obohatit své zchudlé Já. Člověk tak zaměňuje *mít a být*. Egoista si představuje, že je něco více, když má něco cenného. To je jediný hřích, kterým u druhých nejvíce pohrdáme, ale u sebe jsme na to nejvíce pyšní. Je to psychologicky ověřená zkušenost, že lakomého člověka je těžko oduševnit. Trpí iluzí, že mu nic neschází, protože chce uznávat jen tělesné potřeby. *Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdou do Božího království ti, kteří mají bohatství.“ (Mk 10,23)*

(Pokračování)
Překlad -lš-

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (38)

USTAVIČNÉ VYKOUPENÍ

3. ledna 1976

Je dobře známo, že v Bohu nejsou a ani nemohou být protiklady, že Bůh je neměnný. Já, trojjediný Bůh, jsem nekonečně jednoduchý.

Ve Mně nejsou vlastnosti dokonalejší nebo méně dokonalé. Já jsem pravda, moudrost, moc, spravedlnost a milosrdenství, světlo a život.

Peklo, stvořené pro bezbožné, není proti mému milosrdenství a je ve shodě s mou spravedlností. Já, pravý Bůh a pravý člověk, tím, že jsem vzal na sebe viny lidstva, svým umučením a smrtí jsem učinil zadost své spravedlnosti a svému milosrdenství. Nekonečným aktem milosrdenství je tajemství mého Vtělení, nekonečným aktem spravedlnosti je tajemství mého umučení a smrti. *Spravedlnost a milosrdenství se políbily.*

Vaše umučení

Jsem Hlavou své Církve, vy jste její údy, živé, svobodné a odpovědné. Já, Hlava, jsem plně přijal vůli Otce aktem milosrdenství. Vy tvoříte se Mnou jedno tělo.

Tajemství vykoupení je akt, který ustavičně trvá. S Božím milosrdenstvím není nijak v rozporu skutečnost, že údy musí tak jako Hlava podstupovat své utrpení.

Je zde jedna velmi důležitá věc. Moje a vaše Matka, která je Matkou milosrdenství a Zrcadlem spravedlnosti, již mnohokrát upozornila lidstvo, že pokud nesplní podmínky, jaké vyžaduje pokání a obrácení, dopadne na národy velký trest.

Moje Matka vás upozornila, že velmi velký počet duší propadá peklu. Mohu jako nekonečná Láska dovolit, aby se duše, vykoupené za cenu mého nekonečného utrpení, propadaly

P. Ottavio Michelinimu

v rostoucím děsivém množství do záhuby?

Jestliže nic nezmohlo milosrdenství a láska, mohu zabránit tomu, aby soužení, které způsobily jejich hříchy, chaos a zmatek, které sami vyvolali, se neproměnily v nástroje spásy rozvráceného lidstva? Nikoliv, moji synové.

Bohužel, strašná hodina očisťování již nastupuje, ale slepota brání lidem v tom, aby ji viděli; bezbožectví je hluboká slepota. Přiblížila se hodina: stává se nevyhnutelnou jen kvůli zatvrzelosti této nevěřící generace, která miluje blud, odmítá spravedlnost, a ta je všude porušována a urážena.

Chci obrozenou Církev, kde mají spravedlnost, pokoj a láska zářit jako nikdy nevidaným světlem. Chci znovu obnovit narušený řád.

Chci, aby můj lid se vrátil a opět byl Božím lidem, a toho všeho dosáhnu tím, že využiji lidské hlouposti a nepravosti.

Ukážu všem generacím, jak dobrý a milosrdný je jejich Bůh.

ÚVAHY O NĚKTERÝCH POSELSTVÍCH

10. ledna 1976

Účast nás kněží, Božích služebníků, na tajemstvích Vtělení, Kříže a Eucharistie se v mnoha bodech podobá účasti svaté Panny na těchto velkých tajemstvích.

Jako svatá Panna je i kněz svým povoláním pozván k účasti na oběti mše svaté, k trvalému zpřítomnění oběti Kříže.

Je v jednotě s Kristem v jeho oběti. Je připraven přijímat, trpět a obětovat obtíže a nepochopení, útoky a urážky a utrpení všeho druhu, jak to učinil Ježíš. Bez této oběti se spoluúčast s věčným Veleknězem stává jen vnější, materiální a neplodnou.

Kněz slovy proměňování obnovuje tajemství Vtělení, vyvolává jako svatá Panna skutečně Vtělení Slova ve svých rukou.

Tím, že Ho miluje, jako Ho milovala Maria ve svém lůně, jestliže Ho přijímá ve svatém přijímání s čistotou duše i těla, jak Ho počala Maria, s obětí učiněnou v jednotě s Ježíšem Otcem, stává se kněz tak jako Maria skutečným spoluvykupitelem.

Jestliže kněz celebrant není oživen touto vírou a těmito pocity a úmysly, jeho mše je pro něho neplodná, nestal se protagonistou největšího tajemství.

Nečekejte!

Kdyby kněží sloužili mši svatou tak, jak ji mají sloužit, svět by musel být zcela jiný. Satan by neměl tu moc, jakou má, a mnoho duší by bylo zachráněno.

Utrpení kněze, který je zavržen, je mnohem větší než muka jiných zavržených. On sám bude prožívat obdobu zoufalství Jidáše, který mohl být jedním z největších apoštolů, kdyby dokázal spojit a slít své přirozené dary s nadpřirozenými.

Kněží, kteří sloužíte mši svatou svatokrádežně, každý den jíte a pijete své odsouzení.

Neodkládejte ze dne na den své obrácení. Nečekejte, zítra může být příliš pozdě.

Velký úkon pokory, který Jidáš vždy odmítal vykonat, horlivé vzývání svaté Panny, Útčiště hříšníků, promění váš život a změní váš věčný osud.

Bratři v kněžské službě, nikdy jste nerozjímalí o snu svatého Jana Boska o „dvou sloupech“? Přečtěte si ho a uvědomíte si, že prožíváme plně toto proroctví; poslední část snu předpovídá doby, které budou následovat po dnešních událostech.

Tato doba se blíží. Musíme se připravit modlitbou a pokáním.

Nejsme skeptici a nevěřící; věrme, a bude nám dáno vidět a pochopit! Nedovolte, aby padala do prázdna vnuknutí, kterými milost buší na vaše srdce!

Milosrdné Ježíšovo Srdce, Neposkvrněné Srdce Panny Marie kéž vám přinesou záchranu a požehnání.

Zničení Církve

Lidstvo hřeší tím, že odmítá Boha.

Ze svého otevřeného Srdce daroval Ježíš lidstvu z kříže svou Církev.

Od toho okamžiku rozvíjí Satan svůj nový plán proti mystickému Tělu Ježíše Krista

Satan je chce zničit. Myslel si, že zničil Hlavu Církve, nyní sní o zničení Těla. To je ona vysilující bitva, která trvá bez ustání již dva tisíce let.

Církev neodpovídá vždy náležitě na tuto bitvu. Zaznamenala za dvacet století mnoho bolestných ran. Dnes Satan často boduje ve svůj prospěch.

Protože ne jeden pastýř a kněz tuto skutečnost hodnotí neodpovědně, povzbuzuje to Nepřítele a jeho spojence k úsilí zničit Církev a jejího Zakladatele.

Bitva se stává stále zarputilejší a vyžádala si mnoho obětí mezi klérem i věřícími.

Hodina spravedlnosti je také hodinou milosrdenství a přinese nové jaro jako dobu pokoje a spravedlnosti pro lidstvo i Církev. Její Matka znovu rozdrtí hlavu Satana. Ze světa zmizí ateismus.

ONA

ROZDRTÍ HLAVU

14. ledna 1976

Proč s takovou naléhavostí žádám od duší, které žijí ve věře: „Pokání, pokání, pokání!“?

Protože na nekonečnou Boží lásku, kterou projevil Bůh tím, že stvořil člověka, člověk odpověděl pýchou a neposlušností. I po výkupné smrti Božího Syna, i po jeho daru v tajemství Eucharistie a Církve lidstvo pod

vlivem Zlého propadá znovu pohanství a odmítá Boha.

Zářivé svítání

Nadchází hodina očistování a Panna Spoluvykupitelka znovu rozdrtí hlavu pekelného hada.

Církev a lidstvo budou obnoveny, vzejde zářivé jitro, dosud nikdy nepoznané. Období spravedlnosti a míru bude odpovědí na provokace pekla proti ubohému lidstvu, které spolupracovalo se silami zla.

Mariánské kněžské hnutí je součástí plánu Prozřetelnosti a stojí Mně i mé Matce po boku v boji proti spojencům pekla a světa, i těm, kteří jsou uvnitř samotné Církve.

Drazí kněží, nebe se na vás dívá se zalíbením. V této době napětí vás vítězná Královna vede, abyste bránili mého Náměstka na zemi a mou Církev.

Peklo vás nenávidí a bojuje proti vám, ale nemáte se čeho bát. Vaše utrpení fyzické i morální a duchovní oplodňuje Duch Svatý a proměňuje na světlo, lásku a milost pro mnoho duší vašich spolubratrů, kteří by bez vaší spoluúčasti a bez účasti mé Matky na mém utrpení byli na věky ztraceni.

Kněží mého Milosrdného Srdce a Neposkvrněného Srdce Královny vesmíru, na vás se s úžasem dívají andělé a všichni svatí v nebi a přimlouvají se za vás.

Jste balzámem mého Srdce, tolik tupeného a zraňovaného. Jste úsměvem lásky pro probodené Srdce mé Matky.

Nebojte se!

Vpřed, moji synové. Je pro vás připraveno čestné místo v domě mého Otce. Nebojte se. Spočívá na vás pohled můj a mé Matky.

Žehnáme všem dobrým věřícím, kteří stojí po vašem boku s láskou a s vírou a obětují za vás svá utrpení.

Nejste tedy sami. Jste uprostřed víavy, ale nebe je s vámi a je s vámi i celá bojující církev.

(Pokračování)

PASTORAČNÍ NÁVŠTĚVA CÍRKVE MEXIKA A KUBY - dokončení ze str. 2

León. Povzbudil jsem všechny, aby důvěřovali v dobrotu všemohoucího Boha, který může změnit vnitřně, v srdci, nesnesitelné a temné situace. Mexičané odpověděli svou horoucí vírou a v jejich přesvědčujícím přílnutí k evangeliu jsem poznával ještě jednou potěšující znamení naděje pro tento kontinent. Poslední událostí mé návštěvy v Mexiku, stále ještě v Leónu, byl obřad nešpor v katedrále Naší Paní Světla s mexickými biskupy a představiteli amerického episkopátu. Dal jsem najevo svou blízkost v jejich úsilí, s jakým čelí různým obtížím, a svou vděčnost, že zasévají evangelium ve složitých situacích, často s omezenými možnostmi.

Dodal jsem jim odvahy, aby byli horlivými pastýři a bezpečnými vůdci, probouzeli všude upřímné společenství a srdečné přílnutí k nauce církve. Opustil jsem milovanou mexickou zemi, kde jsem zakusil úctu a zvláštní lásku ke Kristovu náměstku. Před odjezdem jsem vyzval mexický lid, aby zůstal věrný Pánu a jeho církvi a byl pevně zakotven ve vlastní křesťanské tradici.

Oslava kubánské patronky z El Cobre

Následující den začala druhá část mé apoštolské cesty příjezdem na Kubu, kde jsem chtěl především podpořit poslání katolické církve, pověřené hlásat s radostí evangelium navzdory chudým prostředkům a těžkostem, které je třeba ještě překonat, aby náboženství mohlo rozvíjet svou vlastní duchovní a výchovnou službu v prostředí společnosti. To jsem chtěl zdůraznit, když jsem přibyl do Santiaga de Cuba, druhého největšího města na ostrově, přičemž jsem neopomněl poukázat na dobré vztahy existující mezi státem a Svatým stolcem, zaměřené na službu živé a konstruk-

ční přítomnosti místní církve. Ujistil jsem je rovněž, že papeži leží na srdci starosti a aspirace všech Kubánců, zvláště těch, kteří trpí omezováním svobody.

První mše, kterou jsem měl to potěšení slavit v kubánské zemi, byla zasazena do kontextu 400. výročí nalezení sošky Milosrdné Panny z El Cobre, patronky Kuby. Jednalo se o chvíle silné duchovní intenzity s pozoruhodnou a zbožnou účastí tisíců osob jakožto znamení církve, která se nachází v nelehké situaci, ale vydává živé svědectví lásky a aktivní přítomnosti v životě lidu. Ke kubánským katolíkům, kteří spolu s celým národem doufají v lepší budoucnost, jsem se obrátil s výzvou, aby nově posílili svou víru a přispívali odvážně k odpuštění a pochope- ní, k budování společnosti otevřené a obnovené, ve které je vždy dosti místa pro Boha, protože když je Bůh vyhoštěn, i svět se mění v místo pro člověka nehostinné. Před odjezdem ze Santiaga de Cuba jsem se odebral do svatyně Naší Paní Milosrdné z El Cobre, tak drahé kubánskému lidu. Putování obrazu Milosrdné Panny v rodinách ostrova vyvolalo velké duchovní nadšení a představovalo významnou událost nově evangelizace i příležitost k objevování víry. Svaté Panně jsem světil především osoby, které trpí, a kubánskou mládež.

V hlavním městě Kuby

Druhá etapa se týkala Havany, hlavního města ostrova. Především mládež se stala hlavním protagonistou živého přivítání u nunciatury, kde jsem měl příležitost setkat se biskupy této země a hovořit s nimi o nárocích, kterým musí kubánská církev čelit s vědomím, že lid se na ni dívá s rostoucí důvěrou. Následující den jsem slavil mši svatou na hlavním havanském náměstí, naplněném lidmi. Všem jsem při-

pomněl, že Kuba i svět potřebují změny, ale k těm dojde jen tehdy, jestliže se každý otevře plně pravdě o člověku povoláném nevyhnutelně k dosažení svobody a rozhodnutém rozsévat kolem sebe smíření a bratrství tím, že postaví svůj vlastní život na Ježíši Kristu. Jen On může rozptýlit temnoty bludu, pomáhat nám přemáhat zlo a všechno to, co nás utlačuje. Chtěl jsem rovněž zdůraznit, že církev nepožaduje privilegia, ale žádá možnost hlásat a veřejně slavit víru a přinášet poselství evangelní naděje a pokoje do všech prostředí společnosti. Ocenil jsem kroky, které v té věci zatím vykonaly kubánské úřady, a zdůraznil nutnost pokračovat na této cestě ke stále větší náboženské svobodě.

Když jsem opouštěl Kubu, desetitisíce Kubánců mě přišly pozdravit po celé cestě navzdory silnému dešti. Při ceremoniálu na rozloučenou jsem připomněl, že v současné době jsou různé složky kubánské společnosti povolány k upřímnému úsilí o spolupráci a trpělivý dialog pro dobro vlasti. V této perspektivě moje přítomnost na ostrově jako svědka Ježíše Krista měla být výzvou otevřít brány a srdce Tomu, který je zdrojem naděje a síly pro růst dobra. Vyzval jsem Kubánce k tomu, aby oživilo víru svých otců a budovali stále lepší budoucnost.

Tato cesta do Mexika a na Kubu měla Bohu díky vytoužený pastorační účinek. Kéž mexický a kubánský lid z toho výtěží bohaté plody pro výstavbu církevního společenství a s evangelní odvahou vytváří i budoucnost v míru a v bratrství.

Bollettino Vaticano

4. dubna 2012

(Mezititulky redakce Světla)

Překlad -lš-

Svatý Alois Scrosoppi (7)

Jednou přišel Tita a potřeboval peníze na výplatu nádeníkům. Otec šel, vzal kasičku pro almužny, zatřásl s ní, ale odpovědělo výmluvné ticho. – „Pojď, půjdeme se spolu pomodlit!“ – Když se vrátili a zatřepali kasou, ozvalo se v ní právě tolik, kolik potřebovali.

P. Alois vyznal: „Prožili jsme tvrdé chvíle, ale Boží prozřetelnost nás nikdy neopustila.“

Největší „nehody“, jejichž řešení připadalo na Boží prozřetelnost, byly případy, kdy se zapomnělo na vlastní potřeby, aby se dostalo podpory potřebným.

To se jednou přihodilo v Domě pro opuštěné. Věřitel přišel žádat o zaplacení 20 lir. Když sestra Strazzoppi šla k otci, aby o ně požádala, P. Alois neměl ani halěř, protože právě tolik dal chudákovi, který ji předešel. „Jen klid, matko, Pán Bůh se postará!“ A skutečně, krátce nato přišla nečekaná podpora pro sirotky a pro sestry.

Nechybělo ani zázračných uzdravení. Sestra Angela Rodaro, představená v nemocnici v Trento, se náhle uzdravila z revmatických bolestí, když ji P. Alois zabalil do svého obnošeného pláště. Bolesti se již nikdy nevrátily.

Sestra Filomena v Portogruaro byla již na prahu smrti. Ale P. Alois jí řekl, že nebude umírat, protože musí nastoupit v Udine a pěstovat morušovníky. A uzdravila se.

Prorocství? Sestra Orsola del Medico se vrátila do Udine spolu se sestrou Filoménu a s otcem Aloisem. Byla úplně zdravá, ale otec jí řekl zcela popravdě, aby se připravila na to, že půjde do nebe. Krátce nato zesnula.

A sám o sobě prohlašoval: „Nezemřu, dokud neotevřu dvířka domů.“ A tak se také stalo.

Neméně pověstné, i když poněkud zahalené byly jeho mystické dary. Ani ty v životě P. Aloise

nescházely. Ti, kteří o nich hovoří a svědčí, často nemají potuchy o jejich důležitosti. P. Aloise viděli v extázi v Udine, v Primiero, v Tesero a v Trento. Extáze čas-

Sv. Alois Scrosoppi

to doprovázela levitace, jeho tělo se vznášelo nad zemí.

V jednom případě na něm viděli, jak mu září obličej. Jeden svědek vypráví, že ho viděl klečet uprostřed kostela a náhle „přeletěl“ na oltářní stupně s rozzevřenou náručí, jako když s někým rozmlouvá.

Zcela jisté je, že měl dar vidět do lidských srdcí. Ředitel semináře jednou za ním poslal dvě nejistá povolání. „Kdepak

Indie!“ řekl jedné dívce, která v srdci snila, že se stane misionářkou. „Tvoje Indie je zde!“ Tě či oně sestře vysvětlil důvody její skryté melancholie, nebo dal najevo, že zná její zcela skrytá pokušení a nerozvážnosti. Byli takoví, kteří se mu zdaleka vyhýbali, protože znali tento jeho dar a měli z něho strach.

To, co se nám jeví jako mimořádné a neuvěřitelné, je pro ty, kdo žijí v Bohu a Bůh žije v nich, zcela přirozené.

Zemřel světec

Když P. Alois zemřel – bylo to dne 3. dubna 1884 v 10.40 hod. ve čtvrtek po Smrtné neděli – celé město ho ihned prohlásilo za světce. Jeho rakev byla vystavena v kostelíku sv. Kajetána. Ustavičně tam proudily v dlouhých zástupech lidé ze všech vrstev a dávali nepokrytě najevo svou úctu, chtěli získat částku z jeho oděvu nebo pramínek vlasů, aby si je schovali jako relikvii. Sestry musely máry zvednout, aby na něho nikdo nedosáhl.

V sobotu ráno sloužil zádušní mši generální vikář Mons. Domenico Sameda, který byl dlouhá léta jeho zповědником. Prohlásil veřejně, že si je jist, že otec Alois se již těší v nebeské slávě.

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Jako Královna míru vám, svým dětem, chci dát mír, pravý mír, který přichází skrze Srdce mého božského Syna.

Jako Matka se modlím, aby ve vašich srdcích zavládla moudrost, pokora a dobrota, aby zavládl mír, aby tam vládl můj Syn. Když můj Syn bude vládcem ve vašich srdcích, budete moci pomáhat druhým, aby ho zase poznali.

Když ve vás zavládne nebeský mír, poznají to ti, kteří ho hledají na nesprávných místech, a tím způsobují bolest mému mateřskému

Srdci. Děti moje, veliká bude má radost, když uvidím, že přijímáte má slova a chcete mě následovat. Nebojte se, nejste sami. Dejte mi své ruce a já vás povedu.

Nezapomínejte na své pastýře. Modlete se, aby myslí byli stále s mým Synem, který je pozval, aby o něm svědčili. Děkuji vám.“

Medžugorje 2. dubna 2012

Katolický deník *Il Cittadino Italiano* přirovnal jeho hrob k hrobům těch, za nimiž se chodí na poutě. Zednářský deník přinesl takovou chválu o něm a o jeho lásce, že by to lépe nemohl vyslovit ani světec, ačkoliv to byl jejich vyhlášený protivník a vůdce „neústupných katolíků“. Podobně o něm podávaly svědectví jiné katolické listy.

Farnost v Remanzacco, kam spadá kaple v Orzano, popisuje pohřeb jako oslavu světce a vyslovuje naději, že ho brzy uvidíme v seznamu svatých. Jeho hrob se stal pro lid ihned posvátným místem. V Orzano i mezi sestrami se ihned mluvilo o mimořádných milostech získaných na jeho přímluvu.

Obdržené milosti

Jedna matka si vyprosila uzdravení svého jediného synáčka, když tři dny prosila o jeho přímluvu od velikonoční neděle do 15. dubna 1884. Asi měsíc nato zemřelo jiné dítě ve věku 16 měsíců. Otec byl tak zoufalý, že se opakovaně pokusil o sebevraždu. Matka Eletta Valussi běžela k hrobu P. Aloise a prosila o dar křesťanské odevzdanosti pro svého dobrého muže. A skutečně, ve stejnou hodinu se zcela ztišil a příští den doprovázel své dítě ke hrobu s takovým pokojem a mírem, že všechny své známé udivil a po jeho předchozím zoufalství ho nepoznávali.

Pověst o svatosti P. Aloise se postupně šířila prostřednictvím kongregace sester Prozřetelnosti a tak, jak se tato kongregace rozrůstala z Itálie do Latinské Ameriky, rostla i úcta k tomuto světcovi.

Na jeho přímluvu dosahovali prosebníci uzdravení z nejrůznějších nemocí a vyřešení těžkých obtíží. S uzdravením bylo často spojeno i obrácení četných osob, které byly dlouho vzdáleny od Boha a nyní se k němu vrátily. Takových případů bylo zaznamenáno několik set.

Překlad -lš-

Je tomu právě půl století, co farmaceutický průmysl uvedl na trh hormonální preparát, který měl osvobodit pohlavní styk z pout morálky a odpovědnosti a učinit ze sexu předmět pouhé zábyvy, rozkoše a potěšení. Je třeba říct, že „pilulka“ měla neobyčejný úspěch. Sotva kdo mohl tušit, jak hluboce tato jednoduchá a pohodlná perorální antikoncepce ovlivní budoucnost společnosti, která se bude vyvíjet zcela jinak, než jak si to představovali otcové II. vatikánského koncilu.

Nedlouho poté však pozvedl papež Pavel VI. svůj varovný hlas. Zdálo se, že si ke svému učitelskému zásahu nemohl vybrat nevhodnější dobu. Jeho slova vyvolala doslova bouři odporu a výsměchu. Ačkoliv vydal dokument, který byl fundovaný nejen z hlediska křesťanské morálky, ale i z hlediska vědeckého, byl velmi aktuální a měl navíc přímo prorockou hodnotu, nepochopili to a neviděli ani ti, kteří jej měli jako první uvítat a podpořit a přivést u svěřeného stáda k uskutečnění.

Především biskupům v německy mluvící oblasti se v onu chvíli zdálo, že by se před veřejností trapně kompromitovali, kdyby se nyní postavili za papeže, který se snaží hájit názory a postoje před moderní společností, která svou současnou praxí dává zcela otevřeně najevo, že pokládá papežem hlášané zásady a mravní požadavky za zcela překonané a nepřijatelné. Novým učitelským úřadem se staly sdělovací prostředky a veřejné mínění. Nepříjemnou a kontroverzní situaci, ve které se biskupové nedobrovolně ocitli, vyřešili nakonec až nepochopitelně nezodpovědným způsobem. Nejenže svého nejvyššího pastýře nepodpořili, ale pokusili se zbavit se své odpovědnosti tím, že ji přenesli na samotné věřící: v otázce regulace porodnosti se mají řídit svým vlastním svědomím.

Přítom zcela uniklo jejich pozornosti, že mají pastýřskou

Na slovíčko

odpovědnost za formování svědomí svěřených věřících, stejně jako zapomněli zvážit, jaké bude mít jejich rozhodnutí důsledky. Farmaceutický průmysl rozvinul svou reklamu i odbyt tak intenzivně, že během několika let klesl počet porodů pod hranici, která je nezbytná pro zachování národa. To vyvolalo přistěhovaleckou vlnu, která zcela mění tvář Evropy. Po dvakrát dvaceti letech, tedy po dvou generacích můžeme konstatovat, že tyto důsledky jsou katastrofální nejen z náboženského, ale i sociálního a kulturního hlediska.

Výsledky se neprojeví jen v tragickém poklesu porodnosti. Zplnomocnění řídit se v mravním rozhodování vlastním názorem, nezávislým na žádné vnější a vyšší autoritě, si věřící samozřejmě nerezervovali pouze na otázku regulace porodnosti, ale rozšířili si je postupně na celou morální oblast. I pod vlivem některých teologů a profesorů a laxních zpovědníků zdomácněl mezi věřícími názor, že jsou oprávněni dělat mravní rozhodnutí podle svých zcela subjektivních názorů.

Kultura v tzv. erotické oblasti hluboko poklesla, intimní soužití se stalo pod mediálním vlivem věcí konzumu a zaměřilo se na co nejatraktivnější požitky a rozkoše. Vytratily se zábrany pro předmanželský a mimomanželský intimní styk. Předčasný pohlavní styk však vážně ohrozil zralost mladých lidí pro uzavření manželství, vytrácel se pojem posvátnosti manželského svazku, klesal počet církevních sňatků a rozvodovost u věřících se začala přibližovat situaci u nevěřících. To, co bylo ještě v padesátých letech pro věřící nepředstavitelné, stalo se pro další generace „normálním způsobem života“ a všechna upozornění na Boží přikázání, osobní odpovědnost a kázeň se začala jevit jako něco, co je pro současnou společnost už neudržitelné. Morální liberalismus se samozřejmě nevyhnul ani duchovním osobám a způsobil hluboký úpadek kněžského a řeholního stavu, kverulantství proti celibátu a záplavu morálních skandálů, o mentalitě obecně nekázně všeobecně a o neposlušnosti ani nemluvě. Jako malý chlapec jsem se učil

OPRAVIT DŘÍVĚJŠÍ PROHLÁŠENÍ

Emeritní biskup Elmar Fischer z Vorarlbergu požaduje, aby byla opravena prohlášení, která němečtí biskupové učinili v Königsteinu, Mariatrost a Solothurnu v roce 1968. Pod tlakem veřejného mínění znevážili biskupové nauku církve a hlas Svatého otce a cítili se oprávněni hlásat vlastní nauku, která způsobila úpadek morálky, liberalismus a subjektivismus v sexuální oblasti. Rozšíření hormonální antikoncepce způsobilo vymírání národa a problémy s pracovními silami i důchodovým zabezpečením. Ze sexuální intimity se stalo konzumní zboží a rozšířila se „kultura smrti“. I příroda je zaplavena antikoncepčními hormony a působí neplodnost u ryb i u mužů.

JEZUITÉ BUDOU POŘÁDAT KURZY SEXU

V misijním domě Lassalle v Švýcarsku chtějí jezuité pořádat „kurzy sexu“. Dosavadní pojetí „sexu“ v církvi je údajně nesprávné, protože spočívá jen na zákazech. Kurzy mají obsahovat meditace, skupinové rozhovory a praktická cvičení a „chvilky lásky“, aby účastníci ocenili hodnotu sexuality pro všední den. „Penetrace je projev patriarchální nadvlády, která nemá v emancipované společnosti místo!“ prohlásil vedoucí akce.

Kath-net

v katechismu, že hříchy proti šestému a devátému přikázání jako žádné jiné mají za následek nechuť k modlitbě a pokles i ztrátu víry. Netušil jsem, že se dožiji doby, kdy se o tom budu moci přesvědčit tak názorně a ve velkém.

V nezodpovědných společných rozhodnutích biskupských konferencí se projevila prakticky pokoncilní mentalita o mylně chápané kolegiálnosti. Kdyby byl každý z biskupů osobně stál v situaci, aby sám za sebe učinil v té věci rozhodnutí, asi by se neodvážil před Bohem a před svým svědomím přijmout tak závažné a vysloveně populistické rozhodnutí. V kolegiu, ve kterém se každý spoléhá svým způsobem na toho druhého a nepociťuje tolik závažnost vlastní osobní odpovědnosti, je tomu jinak. Svou kompetenci však překračovala i ona kolegia jako celek, jestliže si troufala postavit se v tak závažné věci proti samotné hlavě církve a jejímu učitelskému výroku. Od těchto prohlášení se odvíjí celý další katastrofální vývoj náboženského a církevního života. Výsledný stav označil Benedikt XVI. jako krizi víry. Krize víry je ovšem krize základů, na kterých stojí církev, a je také vážným ohrožením základní podmínky pro dosažení spásy.

Liberalistické pojetí základních mravních otázek se samozřejmě nesetkalo se všeobecným souhlasem. Avantgarda liberálního reformismu si vytvořila své struktury, které jako šedé eminence hlídají své pozice. Ti, kteří se k tomuto směru nepřipojili, stali se předmětem očerňování a odsuzování, jako by svým postojem bránili v uskutečňování pokoncilní reformy. Způsob jejich diskriminace připomíná metody, jakými totalitní režim vytvářel veřejnou averzi vůči svým „třídímním nepřítelům“. Nejružnější odsuzující tituly našly svou syntézu a vrchol v označení „lefebvrista“. V době přípravy na Letnice prosme naléhavě Ducha Svatého o dar pravého poznání a rozlišování duchů.

-ls-

Pondělí 23. 4. 2012: 6:05 Octava dies (668. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Pilátova amnestia **7:00** Terra Santa News: 18. 4. 2012 **7:20** Putování modrou planetou: Mexiko **7:55** Přejeme si... **8:10** Post Scriptum s P. Jaroslavem Kapušem **8:30** Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková **9:15** Nemusíme, chceme! **10:05** Nedělní čtení: 3. neděle velikonoční **10:35** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **11:00** Noekreace aneb Vandrování (136. díl) **11:10** Noeland (40. díl) **11:40** Sedmihlásky (60. díl) **11:45** V chalupce a za chalupkou: Ako dedka vodilil hříby **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Návraty vítězů: koncert v Luhačovicích [P] **13:25** Tajomství klášterního života **13:55** Octava dies (668. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:25** Krásy Čech a Moravy (8. díl): Praha – Královská cesta **14:55** P. ThDr. Michael Slavík – Horlivost pro Hospodina [P] **15:45** Hornolidečko – Lidečko **16:05** Srdce pro Bangladéš **16:25** Salesiánský magazín [P] **16:40** Exit 316 MISE: Jsem cvok, ale neléčím se **17:00** NOEparáda (161. díl) [L] **18:05** Po hladině: Zahrada [P] **18:25** Sedmihlásky (60. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: Najdlhší letný deň [P] **18:40** Bulharsko: Život ve skrytosti **19:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:39** SPONZORING – Spot UPC **19:40** Přejeme si... **20:00** Svaty Vojtěch – první český Evropan **20:55** Na koberečku (125. díl) **21:10** Perličky zdraví a odpočinku **22:00** Čteme z křesťanských periodik **22:10** Mgr. Jan Špilar – Církevní právo – rozvod **23:20** Octava dies (668. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Noemova pošta 2012: duben 1:25 Poslech Radia Proglas [P].

Úterý 24. 4. 2012: 6:05 Hornolidečko – Lidečko **6:20** Záznam koncertu z kostela P. Marie v Přívoze (SHF 2010) **7:45** Cesta k andělům (22. díl): Otmar Oliva **8:35** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **8:50** Potkal jsem Boha v temnotě **9:20** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **9:40** Divadélko Bubáček (24. díl): Jak urbanovská princezna neprohloupila, když přišla pozdě **10:00** Octava dies (668. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Mgr. Jan Špilar – Církevní právo – rozvod **11:40** Sedmihlásky (60. díl) **11:45** V chalupce a za chalupkou: Najdlhší letný deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (75. díl): Dechovka **12:35** Čteme z křesťanských periodik **12:40** Putování modrou planetou: Mexiko **13:20** Podobnoství (12. díl): Fikovník **13:50** Dana & Přátelé (5. díl) **14:25** Kulatý stůl: Česko-polské vztahy **16:00** Hornolidečko – Lidečko **16:15** Přejeme si... **16:30** Meandry řeky Odry [P] **17:00** Nowa Huta [P] **17:30** Léta letí k andělům (45. díl): František Václav Lobkowicz **17:55** Noeland (40. díl) **18:25** Sedmihlásky (60. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: Ako dedko vylicil záhradu [P] **18:40** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? **19:10** Noekreace aneb Vandrování (136. díl) **19:20** Charita sv. Anežky Otrokovice (1. díl): Azylový dům Samaritán **19:30** Dešťové kapky v Benátkách **19:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2012 [P] **20:00** Princ, který si vybral Dona Boska [P] **20:45** Příběh slovenské řeky **21:00** Terra Santa News: 18. 4. 2012 **21:20** Exit 316 MISE: Jsem cvok, ale neléčím se **21:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2012 **22:00** Ekoauto (28. díl) **22:10** Cvrlikáni (8. díl): Skupina Devítka **23:20** Post Scriptum s P. Jaroslavem Kapušem **23:40** Přejeme si... **23:55** Čteme z křesťanských periodik **0:05** Srdce pro Bangladéš **0:25** Tajomství klášterního života **0:50** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 25. 4. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2012 **6:20** P. ThDr. Michael Slavík – Horlivost pro Hospodina **7:15** Noekreace aneb Vandrování (136. díl) **7:25** Noeland (40. díl) **7:55** Papež, který změnil historii **8:15** Nemusíme, chceme! **9:00** Kříž a púlměsíc **9:25** Noekreace aneb Vandrování (136. díl) **9:35** Princ, který si vybral Dona Boska **10:25** Čteme z křesťanských periodik **10:30** Generální audience

Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Outdoor Films (2. díl): s Richardem Konkolským **13:25** Ekoauto (28. díl) **13:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:05** Bulharsko: Život ve skrytosti **14:45** Na koberečku (125. díl) **14:55** Hlubinami vesmíru s dr. Michaelem Prouzou 2. díl **15:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2012 **16:00** NOEparáda (161. díl) **17:00** GOODwillBOY VII. (11. díl) [P] **17:30** Exit 316 MISE: Ukradené Vánoce [P] **17:55** Octava dies (668. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:25** V chalupce a za chalupkou: Ako dedko zachránil vtáčiky [P] **18:35** Perličky zdraví a odpočinku **19:20** Terra Santa News: 25. 4. 2012 [P] **19:39** SPONZORING – Spot UPC **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič **20:20** RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí [P] **21:25** Krásy Čech a Moravy (8. díl): Praha – Královská cesta **22:00** Zánik bitevní lodi Roma (2. díl) **22:25** Za tajemstvím šumavských lesů **23:20** Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava **23:30** Generální audience papeže Benedikta XVI. **0:05** Záznam koncertu z kostela P. Marie v Přívoze (SHF 2010) **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 26. 4. 2012: 6:05 Hornolidečko – Lidečko **6:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:45** Čteme z křesťanských periodik **6:50** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič **7:05** Platinové písničky (75. díl): Dechovka **7:35** Tajomství klášterního života **8:00** Meandry řeky Odry **8:25** Bol som mimo **9:25** Divadélko Bubáček (24. díl): Jak urbanovská princezna neprohloupila, když přišla pozdě **9:40** Dešťové kapky v Benátkách **9:55** Kulatý stůl: Česko-polské vztahy **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky (60. díl) **11:45** V chalupce a za chalupkou: Ako dedko zachránil vtáčiky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Záznam koncertu z kostela P. Marie v Přívoze (SHF 2010) **13:30** Perličky zdraví a odpočinku **14:15** Zpravodajské Noeviny: 24. 4. 2012 **14:30** Naše Prémonté **15:35** Srdce pro Bangladéš **16:00** Terra Santa News: 25. 4. 2012 **16:20** Putování modrou planetou: Mexiko **16:55** Podobnoství (13. díl): Fikovník [P] **17:25** Dana & Přátelé (7. díl) **18:00** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? **18:25** Sedmihlásky (60. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: Dedkove bohaté úrody [P] **18:40** Cesta k andělům (22. díl): Otmar Oliva **19:30** Noekreace aneb Vandrování (136. díl) **19:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2012 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (56. díl) [L] **21:15** Kus dřeva ze stromu: Topol [P] **21:30** Post Scriptum s P. Leošem Ryškou, SDB [P] **21:50** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2012 **22:10** Společně pro lepší společnost [P] **22:40** Přejeme si... **22:55** Octava dies (668. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:25** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **23:45** Exit 316 MISE: Ukradené Vánoce **0:10** NOEparáda (161. díl) **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 27. 4. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (136. díl) **6:30** NOEparáda (161. díl) **7:30** GOODwillBOY VII. (11. díl) **8:00** Krásy Čech a Moravy (8. díl): Praha – Královská cesta **8:30** Salesiánský magazín **8:50** RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **10:00** Na koberečku (125. díl) **10:10** Perličky zdraví a odpočinku **11:00** Jak si mě našel Antonín z Padovy **11:40** Sedmihlásky (60. díl) **11:45** V chalupce a za chalupkou: Dedkove bohaté úrody **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Cesta k andělům (22. díl): Otmar Oliva **13:15** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič **13:40** Návraty vítězů: koncert v Luhačovicích **14:55** Gospelový sborník **15:05** Papež, který změnil historii **15:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:45** Město Leopoldov **16:05** Nemusíme,

chceme! **16:55** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2012 **17:10** Princ, který si vybral Dona Boska **18:00** Noeland (40. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: V největší horučave [P] **18:40** Sedmihlásky (60. díl) **18:45** Exit 316 MISE: Ukradené Vánoce **19:05** Kus dřeva ze stromu: Topol **19:20** Kříž a púlměsíc **19:44** SPONZORING – Spot UPC **19:45** Hornolidečko – Lužná **20:00** Kulatý stůl: Sv. Jan Nepomucký dnešku [L] **21:30** Salesiánský magazín **21:45** Na koberečku (125. díl) **22:00** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Terra Santa News: 25. 4. 2012 **23:05** Podobnoství (13. díl): Fikovník **23:35** Dana & Přátelé (7. díl) **0:10** Hornolidečko – Střelná **0:20** Putování modrou planetou: Mexiko **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 28. 4. 2012: 6:05 Hornolidečko – Študlov **6:15** Podobnoství (13. díl): Fikovník **6:45** Dana & Přátelé (7. díl) **7:15** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič **7:30** Bulharsko: Život ve skrytosti **8:15** Divadélko Bubáček (24. díl): Jak urbanovská princezna neprohloupila, když přišla pozdě **8:30** Noeland (40. díl) **9:00** Sedmihlásky (60. díl) **9:05** Hermie a přátelé: Dát nebo brát? **9:35** NOEparáda (161. díl) **10:35** GOODwillBOY VII. (11. díl) **11:05** Exit 316 MISE: Ukradené Vánoce **11:25** JuniorTV Kopřivnice (24. díl) [P] **11:45** Noekreace aneb Vandrování (136. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2012 **12:25** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **12:55** Přejeme si... **13:10** Meandry řeky Odry **13:40** Cvrlikáni (8. díl): Skupina Devítka **14:50** Tajomství klášterního života **15:15** Umění sklářských mistrů [P] **15:45** Platinové písničky (75. díl): Dechovka **16:20** Sedmihlásky (60. díl) **16:25** Krásy Čech a Moravy (9. díl): Zámek Troja [P] **17:00** Outdoor Films (3. díl): s Leopoldem Sulovským **18:30** V chalupce a za chalupkou: V největší horučave **18:39** SPONZORING – Spot UPC **18:40** Princ, který si vybral Dona Boska **19:25** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **20:00** Každý rok je v Praze jaro, každý rok je Pražské jaro. Opus I **21:00** Odkaz předků (4. díl): Morávka [P] **21:10** Putování modrou planetou: Venezuela [P] **21:50** Charita sv. Anežky Otrokovice (2. díl): Charitní domov Otrokovice – Dům pro seniory **22:00** Plápolý ohňa [P] **22:20** Živá historie – Hrad Strečno **23:30** Nowa Huta **23:00** Dešťové kapky v Benátkách **23:10** P. ThDr. Michael Slavík – Horlivost pro Hospodina **0:05** Terra Santa News: 25. 4. 2012 **0:25** Hlubinami vesmíru s dr. Michaelem Prouzou 2. díl **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 29. 4. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **6:45** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (55. díl) **7:55** Misie naživo: Kola pro Afriku **8:55** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (34. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:30** Kněžské svěcení v římské diecézi [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:15** Platinové písničky (76. díl): Dechovka [P] **13:45** Čteme z křesťanských periodik [P] **13:55** Každý rok je v Praze jaro, každý rok je Pražské jaro. Opus I **15:00** RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **16:10** Po hladině: Zahrada **16:30** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná [P] **17:00** Noeland (53. díl) [P] **17:30** Sedmihlásky (61. díl) [P] **17:35** JuniorTV Kopřivnice (24. díl) **18:00** Exit 316 MISE: Ukradené Vánoce **18:20** Noekreace aneb Vandrování (137. díl) [P] **18:30** Nadace Divoké husy **19:00** Meandry řeky Odry **19:25** Poselství svatých: Marie, matka Ježíšova **19:35** Čteme z křesťanských periodik **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (35. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:20** Octava dies (669. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:50** Koncert Pavly Čichoňové [P] **22:00** Věčná řeka **23:05** Nowa Huta **23:35** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **0:10** Zpravodajský souhrn týdne **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

**Cestovní agentura Dvě Srdce / Monika Štampfelová -
PUTUJTE S NÁMI DO MEZDUGORJE NAČERPAT DUCHOVNÍ SILU A MÍR**

Zařizujeme ubytování, tlumočení, program i dopravu - podle vašich potřeb.

Při dopravě autem vás vyzvedneme přímo u domu.

Můžete vybrat z nabídky podle svátků a bodů programu, nebo se dohodnout na zvláštním termínu. Při pouti se seznámíte s mezdugorskými událostmi, s poselstvími z těchto mariánských zjevení, rozvíjíte svoji víru a modlitbu a tak získáte MÍR.

PLÁN POUTÍ NA ROK 2012:

- 28. 4. - 3. 5. /6d/** sv. Josefa dělníka • zjevení pro Mirjanu
- 4. 5. - 10. 5. /7d/** májová pouť • Panny Marie Prostřednice všech milostí
- 23. 5. - 29. 5. /7d/** svatočíslné svátky • noční adorace
- 30. 5. - 5. 6. /7d/** Navštívení Panny Marie • zjevení pro Mirjanu • Nejsvětější Trojice
- 12. 6. - 18. 6. /7d/** slavnosti Srdce Ježíšova a Mariína
- 17. 6. - 23. 6. /7d/** děkovaň pouť před 31. výročí zjevení
- 20. 6. - 27. 6. /8d/** 31. výročí zjevení • Pochod míru • noční adorace • (zastávka u moře)
- 30. 6. - 8. 7. /9d/** prázdniny (moře) • zjevení pro Mirjanu • sv. Prokop, sv. věrozvěstové, sv. Marie Goretti
- 8. 7. - 14. 7. /7d/** neděle odpoledne - sobota • KNEŽSKÝ SEMINÁŘ spojený s poutí pro laiky • sv. Benedikt
- 17. 7. - 23. 7.** prázdninová pouť
- 21. 7. - 28. 7. /8d/** sv. Magdalény • noční adorace • sv. Jakuba, Jáchyma a Anny • (moře)
- 28. 7. - 7. 8. /10d/** (moře) • MODLITEBNÍ FESTIVAL MLÁDEŽE • první budou ubytování blízko
- 29. 7. - 7. 8. /9d/** MODLITEBNÍ FESTIVAL MLÁDEŽE • ubytování blízko
- 12. 8. - 19. 8. /8d/** (zastávka u moře) • NANEBEVZETÍ Panny Marie, sv. Helena
- 16. 8. - 21. 8.** prázdninová pouť + 2 dny u moře
- 20. 8. - 27. 8. /8d/** Panny Marie KRÁLOVNY • noční adorace
- 4. 9. - 10. 9. /6d/** NAROZENÍ Panny Marie • KŘÍŽEVAC
- 11. 9. - 17. 9. /7d/** Jména Panny Marie, Povýšení sv. Kříže, Panny Marie Bolestné, sv. Ludmily
- 26. 9. - 3. 10. /8d/** sv. Václav, sv. Terezička, svatí archandělé, svatí andělé strážní • zjevení pro Mirjanu
- 2. 10. - 9. 10. /8d/** Panny Marie, Královny posvátného růžence
- 14. 10. - 21. 10. /8d/** počátek Roku víry (sv. Markéta, šířitelka úcty k Srdci Ježíšovu, a sv. Lukáš evangelista) • SEMINÁŘ PŮSTU, MODLITBY A TICHY (2350 Kč + 70 €)

TRASY NÁSTUPNÍCH MÍST VYTVAŘÍME IDEÁLNĚ POKUD ADRES PŘIHLÁŠENÝCH. UZÁVĚRKA PŘIHLÁŠEK TÝDEN PŘED ODJEZDEM. **Přihlášky SMS** u tlumočnice Moniky Štampfelové, mobil +00420 732 848 926 • tel. +38 763 344 671 • e-mail monikamed@seznam.cz • skype monika.mezdugorje nebo facebook.
Ceny poutí: 2500 Kč + cena za ubytování v penzionech v blízkosti kostela 8 až 25 € za osobu/noc s možností vlastního vaření či s plnou penzí. PRO SOCIÁLNĚ SLABÉ POUTNÍKY SLEVY. KNEŽÍ jezdí zdarma.

Lipový kříž - Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku **PhDr. Radomíra Malého BLAHO-SLAVENÝ KAREL HABSBURSKÝ - PŘÍTEL, NEBO PROTIVNÍK?**, která se bude konat v **úterý 1. května 2012 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **volně koncipovaný cyklus duchovních obnov ŠKOLA BLAHO-SLAVEN- STVÍ**, který souvisí s pastorační přípravou na rok 2013. Duchovní obnova na téma „**Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou oni budou vidět Boha**“ se uskuteční **ve dnech 12.-13. května 2012** a bude **opakována 26.-27. května 2012**. Program začíná v sobotu v 9.00 hod. mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení v neděli ve 13.00 hod. **Přihláška na www.premonstratky.cz/centrum**. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 7. 5. 2012 (resp. do 21. 5. 2012)** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Srdečně zveme na **MŠE SVATÉ S MODLITBOU ZA UZDRAVENÍ s P. Anthonym Sajim VC**, indickým misionářem působícím ve východní Africe. Zároveň zveme i na diecézní pouť Plzeňské diecéze, kde P. Anthony Saji VC přednese katechezi a povede adoraci.
Program: 7. 5. v 17.30 hod. - HORAŽDOVICE, kostel sv. Petra a Pavla
8. 5. Diecézní pouť Plzeňské diecéze - **CHLUM SVATÉ MARIE**, kostel Nanebevzetí Panny Marie
9. 5. v 19 hod. - PLZEŇ, kostel Nanebevzetí Panny Marie (Františkánská 11) • po mši setkání s mládeží
10. 5. v 18 hod. - SEDLČANY, kostel sv. Martina
11. 5. v 18 hod. - VELKÁ BÍTEŠ, kostel sv. Jana Křtitele
12. 5. v 15 hod. - VESELÍ NAD MORAVOU, kostel sv. Andělů strážných • po mši setkání s mládeží
Informace na tel. 606 627 636 nebo na webu cz.frbill.net.

Liturgická čtení

Neděle 22. 4. - 3. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 3,13-15.17-19
Ž 4,2.4.7.9
Odp.: *7a (Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář! Nebo: Aleluja.)*
2. čt.: 1 Jan 2,1-5a
Ev.: Lk 24,35-48
Slovo na den: Dotkněte se mě.

Pondělí 23. 4. - svátek sv. Vojtěcha
1. čt.: Sk 13,46-49
nebo Kol 1,24-29; 2,4-8
Ž 96(95),1-2a.2b-3.7-8a.10
Odp.: srov. 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 10,11-16
Slovo na den: Dobrý pastýř dává.

Úterý 24. 4. - nez. pam. sv. Jiří nebo sv. Fidela ze Sigmaringenu
1. čt.: Sk 7,51-8,1a
Ž 31(30),3cd-4.6ab+7b+8a.17+21ab
Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, svěřuji svého ducha.*
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,30-35
Slovo na den: Co konáš?

Středa 25. 4. - svátek sv. Marka
1. čt.: 1 Petr 5,5b-14
Ž 89(88),2-3.6-7.16-17
Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.*
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mk 16,15-20
Slovo na den: Brát hady do ruky.

Čtvrtek 26. 4. - ferie
1. čt.: Sk 8,26-40
Ž 66(65),8-9.16-17.20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!*
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,44-51
Slovo na den: Bude žít navěky.

Pátek 27. 4. - ferie
1. čt.: Sk 9,1-20
Ž 117(116),1,2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,52-59
Slovo na den: Já v něm.

Sobota 28. 4. - nez. pam. sv. Petra Chanela nebo sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu
1. čt.: Sk 9,31-42
Ž 116(115),12-13.14-15.16-17
Odp.: 12 (*Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal? Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,60-69
Slovo na den: Tělo nic neznamena.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. - 28. DUBNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 4.		PO 23. 4.		ÚT 24. 4.		ST 25. 4.		ČT 26. 4.		PÁ 27. 4.		SO 28. 4.	
Antifona	518	582	1708	1924	518	582	1354	1499	518	582	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvilky:														
Hymnus	518	582	1349	1494	518	582	1673	1893	518	582	518	582	518	582
Antifony	540	606	1350	1494	1062	1182	1682	1499	1092	1215	1107	1232	1123	1249
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	813	914	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	540	607	1350	1495	547	615	1682	1500	553	622	556	625	559	629
Antifona k Zach. kantiku	540	607	1350	1495	547	615	1354	1500	553	622	556	626	559	629
Prosby	541	607	1724	1943	547	615	1683	1500	553	622	556	626	559	629
Závěrečná modlitba	541	608	1350	1495	1353	1498	1354	1501	554	623	557	626	1355	1505
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	541	608	1713	1930	548	616	1684	1501	554	623	557	627	560	630
Závěrečná modlitba	541	608	1350	1495	548	616	1354	1501	554	623	557	626	560	630
Nešpory:	SO 21. 4.													
Hymnus	517	581	517	581	1351	1496	517	581	1685	1502	517	581	517	581
Antifony	538	605	542	609	1715	1932	1072	1193	1685	1503	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1715	1932	1072	1193	1678	1897	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	538	605	542	610	1352	1497	549	617	1686	1503	555	624	558	628
Ant. ke kant. P. M.	539	606	543	610	1352	1497	549	617	1354	1504	555	624	558	628
Prosby	539	606	543	610	1718	1936	549	618	1686	1504	555	624	558	628
Záv. modlitba	541	608	541	608	1350	1495	1353	1498	1354	1501	554	623	557	626
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

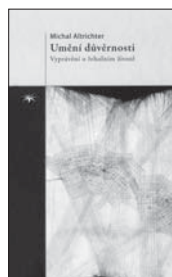
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

VÝKLAD VYZNÁNÍ VÍRY A DESATERA
Tomáš Akvinský • Překlad a úvodní studie
Tereza Poštová

Tato dvě opuscula patří mezi kázání Tomáše Akvinského. Díky nim si můžeme představit Tomáše nejen jako scholastického učenice, ale především jako světce. Jeho cílem bylo vést posluchače ke svatosti, a tomu odpovídá jazyk a styl těchto kázání – konkrétní, určovaný dení zkušností a úctou k Božimu slovu. Díky své hloubce a jasnosti k nám Tomášovy homilie promlouvají i dnes.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 129x205 mm, 224 stran, 230 Kč

UMĚNÍ DŮVĚRNOSTI • VYPRÁVĚNÍ
O ŘEHOLNÍM ŽIVOTĚ
Michal Altrichter

Řeholní život prošel v české církvi po roce 1990 obrovským vývojem. Kromě uznání pozitivních faktorů řeholního života se na druhé straně text kriticky vyslovuje i k tomu, co v plnější řeholní identitě leckdy postrádáme. Najdeme zde mj. četná praktická témata – krize společného života, střet modlitby a činnosti, uspořádání dne a životní návyky aj.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Váz., 134x210 mm, 136 stran, 150 Kč

BŮH NA LAVICI OBŽALOVANÝCH
C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Petr
Adámek

Sbírka vynikajících esejů. Lewis, známý svými jemnými postřehy a téměř neuvěřitelnou schopností předvídat, nás provází takovými problémy, jako jsou vztah náboženství a vědy, svěcení žen na kněžky v anglikánské církvi, obhajoba zázraků v křesťanské zvěsti, a celou řadou dalších teologických a společenských témat. Cílem všech esejů v této knize byla obrana pravověrného křesťanství – zejména závažných prvků víry, jejichž odstranění by znamenalo zhroucení celé stavby víry.

Návrat domů • Váz., 114x185 mm, 112 stran, 185 Kč

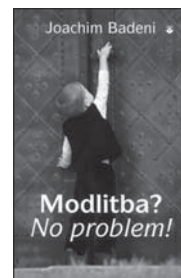

MODLITBA? NO PROBLEM!

Joachim Badeni v rozhovoru s Alinou Petrowou-Wasilewiczovou • Z polštiny přeložila
Jindra Hubková

Autor uvádí čtenáře do modlitby jako ten, kdo poznal její cenu, ale i úskali. Srozumitelným a přívětivým způsobem nabízí množství inspirací i praktických rad ohledně modlitby. Vnímá modlitbu jako něco životodárného, nikoliv jako tíživou povinnost věřících lidí. Ukazuje ji jako přístupnou každému člověku, nikoliv jako záležitost křesťanské elity. V jeho knížce najdou povzbuzení a světlo jak začátečníci v modlitbě, tak i zralí křesťané, kteří už o modlitbě četli leccos.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 116x180 mm, 96 stran, 125 Kč

**Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz**

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vittek, PhDr. Lubomír Štíla. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udeřoval schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; administrace MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.